

REPUBLIKA

Ameryka porzuciła parytet złota

Oficjalne oświadczenie ministra skarbu Woodina. Roosevelt otrzymuje dyktatorskie pełnomocnictwa.

Śmniejszenie zawartości złota w monetach dolarowych.

Waszyngton, 20 kwietnia (PAT). MINISTER SKARBU WOODIN PRZYJAZNA, ŻE POWRÓT DO ZAKAZU WYWOZU ZŁOTA OZNACZA Odstąpienie Stanów Zjednoczonych od parytetu złota.

Waszyngton, 20 kwietnia (PAT). W ciągu dnia jutrzejszego będzie ogłoszony kongresowi projekt ustawy nadającej prezydentowi Rooseveltowi władzę dyktatorską, pozwalającą mu na przeprowadzenie zarządzeń inflacyjnych. Prezydent Roosevelt miał zgodzić się na zmianę stosunku złota znajdującego się w dolarze.

Według informacji z kół zblizonych z Biurem Donu, prezydent Roosevelt wyby upoważniony w drodze ustawowej do przyjmowania wplat z tytułu długów wojennych w srebro, zamianę w złocie, z pewnem jednak zastrzeżeniem.

London, 20 kwietnia. Spadek dolara, którego ostatni kurs po zamknięciu giełdy nowojorskiej wynosił 3.71 za funt wywołał w Londynie poważne obawy co do przyszłości rozmów pomiędzy Mac Donaldem i Rooseveltem. Wiele dzienników angielskich stwierdza, że ZNIŻKA DOLARA JEST CELOWYM POSUNIĘCIEM PREZYDENTA ROOSEVELTA, który przygotował ją na dzień przybycia Mac Donalda do Ameryki i chce w ten sposób zmusić Wielką Brytanię do powrotu do parytetu złota. Wielka Brytania straci wszelkie korzyści jakie osiągnęła w handlu wskutek stosunku dotychczasowego dolara do funta angielskiego. W Londynie twierdzą, iż inflacja w Ameryce jest czasowa i że jest to typowa inflacja kontrolowana i o ile Roosevelt dojdzie do porozumienia z Mac Donaldem, inflacja ta zostanie coinięta.

Nowy Jork, 20 kwietnia. Zakaz wywozu złota oraz oczekiwane złożenie projektu ustawy upoważniającego Roosevelta do wydania daleko idących zarządzeń o charakterze inflacyjnych, zdaniem jednego z dzienników wywołało wielkie wrażenie nie tylko wśród szerokich mas, ale w kołach finansowych, przemysłowych i handlowych wywołało dezorientację. Wall Street opanowana jest przez różne uczucia, od entuzjazmu niektórych do niepokoju innych.

Washington, 20 kwietnia. Sekretarz skarbu złożył w senacie projekt ustawy, podwyższającej emisję banknotów o 8 miliardów dolarów w celu umożliwienia spłaty długu krótkoterminowego, którego terminy płatności przypadają w ciągu najbliższych 5 lat.

W izbie reprezentantów pos. Goldsbrough złożył projekt ustawy, ustalającej wartość uncji złota na 26 dolarów 17 centów, to jest obniżenia o blisko 43

procent ilości czystego złota, zawartego w monetach dolarowych.

Izba reprezentantów w myśl projektowanej ustawy będzie mogła zmienić

wartość złota zawartego w monetach dolarowych, w celu utrzymania wartości nabywczej dolara na poziomie roku 1926.

Dolar spada na giełdach europejskich.

W ciągu dnia wczorajszego kurs dolara obniżył się o przeszło 10 proc.

Wiedeń, 20 kwietnia. Na wiedeńskim rynku walutowym trwał w dalszym ciągu znaczny spadek dolara. Dziś notowano oficjalnie dolara 6,15—6,20. W Clearingu prywatnym notowano wypłaty na Nowy Jork w dniu wczorajszym 912,60, a dziś 812,67.

„Die Stunde“ donosi, że austriacki bank narodowy zawiadomił wiedeńskie banki i kantory wymiany, że z dniem

dzisiejszym dodatek do oficjalnego kursu dolara zostaje niżony z 25 na 20 procent.

London, 20 kwietnia. Dolar spadł w Londynie około południa do kursu 3,90 za funt i wykazywał dalszą tendencję spadkową. Kurs franka natomiast, aczkolwiek spadł nieznacznie, utrzymuje się jednak na dotychczasowym poziomie 87,5 za funt.

Cena złota wzrosła nieco w związku z tym nieznacznym spadkiem franka i wynosi o 4 penty więcej niż wczoraj, a mianowicie 120 szylingów i 6 pensów za uncję. Notowania złota całkowicie niezależniły się od dolara — miarą ich jest tylko kurs franka.

Spadek dolara oceniany jest w Londynie jako zjawisko przejściowe, powstałe w związku z sytuacją finansowo-polityczną w Ameryce.

W Warszawie i Łodzi. Na łódzkim rynku panowała wczoraj dezorientacja.

Warszawa, 20 kwietnia. Pod wpływem wiadomości z giełdy zagranicznych również obniżył się znacznie kurs dolara na rynku polskim. — Bank Polski obniżył kurs zakupu dolara got. do 8 zł.

W obrotach prywatnych za dolara płacono po 8,05 zł. Spadek kursu dolara wyniósł dziś więc od 70 do 80 punktów. Tendencja po zamknięciu giełdy dla waluty amerykańskiej była w dalszym ciągu słaba, przyczem zaznacza się brak odbiorców.

Podkreślić jednak należy, że załamanie się kursu dolara nie wywołało obawy wycofywania i konwertowania wkładów dolarowych w bankach prywatnych.

Dzień wczorajszy na prywatnym rynku pieniężnym w Łodzi upłynął pod znakiem kompletnego chaosu. W godzinach rannych przed otrzymaniem wiadomości z poględy nowojorskiej, kurs dolara kształtował się w granicach od

zł. 8,70 do 8,79. Od chwili jednak, gdy doszło do wiadomości, że poględa nowojorska notowała kurs funta po dol. 3,71, nastąpiło w Łodzi zupełne załamanie się kursu.

Chaos powiększył się jeszcze bardziej, gdy stwierdzono, że Bank Polski płaci za dolary zł. 8,25. Od tej chwili na rynku nastąpiła kompletna dezorientacja. Zarówno poważniejsze banki prywatne, jak i domy bankowe wogóle powstrzymały się od dokonywania jakichkolwiek transakcyj.

Zajęty one stanowisko wyczekujące i nie tylko nie sprzedawały dolarów, ale nawet nie kupowały po bardzo niskich kursach.

O godzinie 11,30 przed południem Bank Polski płacił już za dolary zł. 7,90. W związku z tem już w godzinach popołudniowych kurs dolarów kształtował się w granicach od zł. 8,20 do zł. 7,90, przyczem rynek ten cechował nadal kompletny chaos.

Berlin, 20 kwietnia. Amerykańskie zarządzenia w sprawie zakazu eksportu złota interpretowane jest w Niemczech z pewną rezerwą. Urzędowy kurs dolara na giełdzie berlińskiej obniżony został o 10 procent po niżej parytetu z 4,15 na 3,90.

Komunikat biura Conti podaje, że tujsze koła polityczne oceniają zakaz jako następstwo polityki nieufności i gospodarczego kryzysu. Amerykanie znajdują się jednak w takiej sytuacji, jak Anglia przed półtora rokiem.

Zarządzenia amerykańskie oznaczają wreszcie podkreślenie postulatu wysuwanego również przez przedstawicieli Niemiec, że czas wreszcie przywrócić międzynarodowy obrót pieniężny. Prasa wskazuje że dewaluacja dolara przynieść może straty dla eksportu niemieckiego.

Bern, 20 kwietnia. Agencja szwajcarska podaje: Odstąpienie Stanów Zjednoczonych od parytetu złota nie będzie miało bezpośredniego wpływu na banki szwajcarskie. Zapas dewizowy dolara jest w Szwajcarii bardzo mały, a bank narodowy szwajcarski wymienił już dawno większość swoich rezerw dewizowych na złoto.

Marsz. Piłsudski przybył do Wilna na uroczystość 14 rocznicy oswobodzenia miasta.

Warszawa, 20 kwietnia. Pan Marszałek Piłsudski wyjechał dziś rano na uroczystości 14-tej rocznicy oswobodzenia Wilna.

Marszałkowi towarzyszą w podróży żona oraz córki i adiutanci przyboczni. Na dworcu, zegnali Marszałka przedstawiciele władz z premierem Prystorem Wilno, 20 kwietnia.

Jadącego na uroczystości 14-tej rocznicy oswobodzenia Wilna, Marszałka J. Piłsudskiego, witają na całej przestrzeni z Warszawy do Wilna, tłumy ludności. — Dworzec wileński był formalnie obleżony przez tłumy ludzi. — Fronton dworca był iluminowany lampami elek-

trycznymi, perony zaś pochodniami i zienią.

Wysiadającego z pociągu Marszałka powitał insp. armji, gen. dywizji Dąb-Biernacki i wojewoda wileński, Władysław Jaszczołt. Na dworzec przybyli: woj. Belina-Prażmowski, brat Marszałka Adam Piłsudski, gen. Skwarczyński, dowódcy innych wyższych jednostek wojskowych i t. d.

Przybyły również liczne delegacje organizacji i stowarzyszeń ze sztandarami jak: T.Z.B.O.G., Strzelca, Harcerzy, P. W., organizacji akademickich i inne.

Powitano Marszałka głosami okrzy-

kami. Orkiestra odegrała hymn państwowy. Marszałek przeszedł przed frontem kompanji honorowej, a następnie przeszedł do salonów recepcyjnych, gdzie zebrali się najwyżsi dostojnicy duchowieństwa wszystkich wyznań, wyżsi wojskowi, przedstawiciele społeczeństwa, woj. Jankowski w otoczeniu władz administracyjnych, prezydent m. Wilna, dr. Maleszewski, posłowie i przedstawiciele prasy.

Przed dworcem ustawiły się szpalery młodzieży szkolnej. Gdy Marszałek ukazał się przed dworcem, rozległy się głośne, entuzjastyczne okrzyki: „niech żyje!”

NOWE ŚWIĘTO „TRZECIEJ” RZESZY

Uroczysty obchód urodzin „bohatera” narodowego Niemiec.—Defilady i entuzjazm pod przymusem.—Jak hitlerowcy likwidują przyjaciół? Za karykaturę Hitlera więzienie.

Berlin, 20 kwietnia.

W całej Rzeszy uroczyste obchodzą no dzień urodzin kanclerza Hitlera, który w dniu dzisiejszym ukończył 44 lata. Wszystkie dzienniki zamieściły dzisiaj artykuły okolicznościowe.

W kościołach odbyły się nabożeństwa, poczem odbyły się defilady oddziałów wojskowych.

Domy bogate przybrano sztandarami hitlerowskimi i państwowymi. Hitler otrzymał mnóstwo depeesz, m. innymi od prezydenta Hindenburga, członków rządu, tysiące listów i podarunków. — Bawaria oraz liczne miasta Rzeszy, nadały mu obywatelstwa honorowe.

Berlin, 20 kwietnia.

Z okazji urodzin kanclerza Hitlera, były zakłady kadeckie w Ploen, Kozwa linie i Poczdamie, będą przekształcone na polityczne zakłady wychowawcze.

Przepisowym strojem uczniów będą mundury hitlerowskie.

Gdańsk, 20 kwietnia.

Z powodu urodzin Hitlera, miasto, a zwłaszcza śródmieście, było udekorowane flagami hitlerowskimi, cesarsko-królewskimi, a gdzie niedźmie gdańskimi.

Urzednicy policji kryminalnej, wystali do Hitlera depeesę z życzeniami.

Berlin, 20 kwietnia.

W Erkner, pod Berlinem, z powodu aresztowania przez żandarmerję członka Stahlhelmu Kiesera, oskarżonego o działalność antypaństwową, grupa kilkudziesięciu stahlhelmowców z pobliskiego obozu przysposobienia sportowo-wojskowego, pobiła posła narodowo-socjalistycznego, Weiblycha i urzędziła demonstrację przed domem, gdzie odbywało się zebranie rady gminnej.

Przywódcą Stahlhelmu w Erkner, został aresztowany. Znalazioną w jego mieszkaniu broń skonfiskowano. Przeprowadzono również rewizję w obozie przysposobienia sportowo-wojskowego, gdzie skonfiskowano również znalazioną broń. O godz. 4 rano pogotowie policyjne przywróciło spokój.

TANIA PODRÓŻ DO WARSZAWY.

Zanim ustalali się pogoda i pozwoli na organizowanie wycieczek do uroczych zakątków naszego kraju, jeszcze tylko tej niedzieli jedzie „Zielony Express” do Warszawy, za zł. 8.70 w obie strony. Uczestnicy korzystają z numerowanych miejsc z wagonu bar-dancing, a w stolicy z bezpłatnego wejścia do muzeum i na wystawę Tow. Zachęty, oraz z 33 proc. zniżki do Opery i 30 proc. do teatrów: Narodowego, Nowego, Letniego, Ateneum i Bandy na przedstawienia wieczorem i z 50 proc. ulg do kin.

Wyjazd z Dworca Fabr. w niedzielę o 7.47 — powrót w nocy.

Zgłaszające się już dziś w Wagon-Lits, Piotrkowska 64, oraz w Orbisie.

TRADYCYJNE „JAJKO” U REZERWISTÓW.

Związek Rezerwistów Zarząd Koła Nr. 1 (śródmieście) w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 64 zaprasza swych członków wraz z wprowadzonymi gośćmi na wieczornicę tradycyjnego „Jajka”, które odbędzie się w lokalu własnym o godzinie 22-iej w dniu 22 b. m.

NOTOWANIA BAWELNY

z dnia 19 kwietnia 1933 r.

NOWY JORK: Loco 7.25, kwiecień 7.11, maj 7.15, czerwiec —, lipiec 7.27, sierpień 7.38, wrzesień 7.48, październik 7.53, listopad 7.59, grudzień 7.67, styczeń 7.75, luty 7.79, marzec 7.87.

NOWY ORLEAN: Loco 7.12, maj 7.12, lipiec 7.29, październik 7.50, grudzień 7.65, styczeń 7.73, marzec 7.84.

LIVERPOOL: Loco 5.29, kwiecień 5.05, maj 5.06, czerwiec 5.06, lipiec 5.06, sierpień 5.07, wrzesień 5.07, październik 5.08, listopad 5.09, grudzień 5.11, styczeń 5.12, luty 5.14, marzec 5.16, kwiecień 5.17, maj 5.19, czerwiec 5.21, lipiec 5.24.

Bawelna Egipska: Loco 7.36, maj 7.03, lipiec 7.12, październik 7.21, listopad 7.27, styczeń 7.36, marzec 7.44.

UPPER: Loco 6.44, maj 6.28, lipiec 6.27, październik 6.26, listopad 6.25, styczeń 6.29, marzec 6.34.

BREMA: Loco 7.98, maj 7.77, lipiec 7.96, październik 8.18, grudzień 8.30, styczeń 8.34, marzec 8.47.

ALEKSANDRIA Sakkelaridis: maj 13.09, lipiec 13.32, listopad 13.83, styczeń 14.06.

Berlin, 20 kwietnia.

W Kilonji aresztowano 30 osób z p-śród personelu miejskiej elektrowni i wo-

dociągów, oskarżonych o działalność komunistyczną.

Zakłady uruchomiono przy pomocy oddziałów szturmowych.

Prowokacja hitlerowców we Francji. Nowy incydent na pograniczu niemieckim.

Paryż, 20 kwietnia.

W okręgu Boulay we wsi Martin odległej o 1 kilometr od granicy zjawili się trzej osobnicy przybyli z okręgu Sary, którzy poczęli wznosić okrzyki na cześć Hitlera i żądali, aby ustapiono im z drogi jako hitlerowcom. Publiczność przez jakiś czas obserwowwała w milczeniu zachowanie się przybyłych, kiedy jednakże jeden

z nich zawołał z groźbą „poczekaście francuzi, niedługo przyjdzie tu Hitler ze swymi batalionami i nauczy was żyć porządnie”, sprowokowana publiczność dwóch hitlerowców natychmiast siłą wyprowadziła poza granice Francji, trzeciego zaś zmusiła do wzniesienia okrzyku na cześć republiki francuskiej.

Władze zajęły się incydemtem.

Żydzi amerykańscy zapowiadają wielką manifestację antyniemiecką w dniu 10 maja.

Nowy Jork, 20 kwietnia.

W hotelu „Pensylwania” odbyło się z udziałem około 1000 delegatów reprezentujących 600 organizacji żydowskich z Nowego Jorku i pobliskich stanów wielkie zebranie na którym postanowiono urządzić dnia 10 maja w Nowym Jorku wielką manifestację i pochód protestacyjny przeciwko gwałtom hitlerowców w Niemczech.

Wybrano umyślnie na demonstrację dzień w którym w Niemczech odbędzie się zapowiedziane palenie książek autorów żydowskich.

Prezes federacji stowarzyszeń żydowskich Winter wygłosił mowę transmitowaną przez radio, w której dziękował rządowi polskiemu za jego ludzkie postępowanie oraz obronę swych obywateli żydów.

Działalność Banku Gospodarstwa Krajowego w ciągu 10 lat istnienia.—Konferencja prasowa z okazji jubileuszu

Warszawa, 20 kwietnia.

W Banku Gospodarstwa Krajowego odbyła się wczoraj konferencja, na której prezes banku gen. Roman Górecki przedstawił działalność tej instytucji w okresie od roku 1924 czyli od chwili powołania jej do życia w obecnej formie, aż do dnia dzisiejszego.

Bank Gospodarstwa Krajowego jest bowiem spadkobiercą założonego przed 50 równo laty Banku Krajowego dawnej Galicji i Lodomerji z siedzibą we Lwowie, a który w r. 1923 przeniesio-

ny do Warszawy jako Polski Bank Krajowy dał fundamenty pod dzisiejszy Bank Gospodarstwa Krajowego.

Ze sprawozdania gen. Góreckiego, omawiającego bardzo szczegółowo poszczególne odcinki działalności banku, specjalnie interesująca jest dla szerokiego rzesz obywateli obecna akcja kredytowo-budowlana, podjęta przez bank.

W ciągu ostatnich lat została ona zreformowana. Bank przeszedł z popierania budowy wielkich gmachów na małe domki mieszkalne.

Zatarg na kolei wschodnio-chińskiej zaostrza się.—Kto ma płacić za użytkowanie parowozów.

Moskwa, 20 kwietnia.

Zatarg o kolei wschodnio - chińskiej zaostrza się bardzo poważnie. W sprawie parowozów kolei wschodnio - chińskiej ponownie nastąpiła wymiana not między rządem mandżurskim a konsulem ZSRR. w Charbinie.

Rząd mandżurski domaga się zwrotu parowozów oraz zapłaty za użytkowanie ich przez koleje sowieckie. Konsul sowiecki oświadcza w swej nocie, że rząd sowiektów stoi na stanowisku, że parowozy są bezsprzecznie własnością rządu ZSRR i że właśnie rząd sowiecki żąda zapłaty od kolei w Mandżurji za ich użytkowanie.

Jak słychać nie opublikowana jeszcze odpowiedź japońska na demarche Karachana wobec ambasadora Japonji w Moskwie w sprawie komunikacji na kolei wschodnio - chińskiej posiada brzmienie nie mogące zaspokoić rządu sowiektów.

Rząd japoński miał oświadczyć, że sprawa ta należy wyłącznie do rządu mandżurskiego, Japonja zaś żadnej odpowiedzialności za działalność rządu mandżurskiego a nawet za działalność doradców japońskich będących z punktu widzenia państwa japońskiego osobami prywatnymi — nie bierze.

Przed zajęciem Sekinu.

Wojska japońskie przekroczyły rzekę Luan.

Londyn, 20 kwietnia.

Z Pekinu donoszą, że wojska japońskie przekroczyły rzekę Luan. Ofensywa japońska rozwija się pomyślnie w kierunku południowym.

Koła chińskie uważają zajęcie Pekinu i Tientsinu przez japończyków za sprawę przesadzoną. W obu miastach ogłoszono stan obłężenia; wśród ludności chińskiej wybuchła panika.

Do Pekinu przybywają niezliczone tłumy uciekinierów z północy. Samoloty japońskie zbombardowały Luan-Szau

i kilka innych miast. — Bombardowanie wyrządziło wielkie szkody.

Angielskie przedstawicielstwo dyplomatyczne w Pekinie wszczęło kroki u władz japońskich z powodu zagrożenia interesów angielskich.

Jak wiadomo, linja kolejowa Pekin—Mukden należy w większej części do anglików. Japoński charge d'affaires, w odpowiedzi na protest angielski, oświadczył, że japończycy będą szanowali nieetykalność mienia obywateli angielskich.

Berlin, 20 kwietnia.

Pruskie władze policyjne komunikowały, że do dnia 31 marca w aresztach ochronnych na obszarze Prus znajdowało się 1000 osób.

Berlin, 20 kwietnia.

Wychodzący w Dortmundzie „General Anzeiger” został dziś przez prezydenta policji skonfiskowany za zamieszczenie portretu kanclerza Hitlera, w który władze dopatrzyły się złośliwej karykatury.

Odpowiedzialny redaktor pisma został aresztowany. Drukarnię obsadzono szturmowcy.

Żydom odebrano zezwolenia na broń.

Berlin, 20 kwietnia.

Władze policyjne we Wrocławiu wydały komunikat zapowiadający, że w przyszłości osoby, pochodzenia żydowskiego nie będą mogły uzyskiwać zezwolenia na posiadanie broni i amunicji.

W związku z tem, wydane dotychczas zezwolenia mają być odebrane. Zarządzenie motywowane jest coraz częstszym używaniem broni przez żydów tylko przeciwko członkom oddziałów szturmowych ale i policji.

Ocieżalność, zawroty głowy, zle samopoczucie są wynikiem zaparcia stolca: jedyny wodny lek Morszyńska woda gorzka. Repr. Dr. K. Wenda, Warszawa, Krakowka Przedmieście 45.

W roku 1932 akcja budowlana B. G. K. ograniczyła się do dwu odcinków do wykończenia już zaczętych budów i do popierania akcji budowania małych domków mieszkalnych.

Z przewidzianej na ten cel w r. 1932 kwoty 5 milionów złotych przeznaczono 4 miliony na drobne budownictwo drewniane i 1 milion na budownictwo murowane. Ze względu na szczupłość środków zasięg tej akcji został ograniczony do 38 miast.

Na rok bieżący preliminowano na tę akcję trzy razy tyle, bo 15 milionów złotych oraz 5 milionów złotych na przygotowanie terenów budowlanych.

Tereny stanowią w akcji budowlanej podjętej przez bank, element bardzo ważny. Wytworzyła się bowiem sprawa placami i wiele osób, pragnących rozpocząć budowę własnego domku, potykało przeszkodę w postaci zbyt soko cenionych placów. Sprawę tę stanowił uregulować rząd i przydzielił tereny państwowe, przeznaczając je na parcelację pomiędzy osoby pragnące wzniesić własny domek.

I tu znów z kolei wyłoniła się konieczność przystosowania tych terenów do warunków, stawianych przez mieszkańców, a więc zaopatrzenie ich w chodniki, kanalizację, wodociągi, światło i pewnienie im możliwej komunikacji z śródmieściem.

To należy do samorządów, ale znów nie mają pieniędzy. Właśnie w sumie 5 milionów złotych przeznaczonych na kredyty dla samorządów, obrócić je mają na przygotowanie terenów pod domki, zaprowadzając na niezbędne instalacje.

Akcja budowlana B. G. K. uwyraźnia się dopiero całkowicie wówczas, rzucając wzrokiem do sprawozdania stwierdzimy, że... ilość izb mieszkalnych, wybudowanych względnie budujących się przy pomocy kredytów banku, osiągnęła za cały okres akcji budowlanej B. G. K. od 1924 do 1932 poważną liczbę 164.637 izb.

Hegemonia bankrutów.

Podczas gdy wszystkie kraje trwają w zasadniczej nadziei, że przygotowane konferencje położą kres trudnościom, z jakimi boryka się świat, rząd hitlerowski konsekwentnie, niezmordowanie, z bezwzględnością medytującą, zadziwiająco nawet w naszych czasach, urzeczywistnia dzieło organizowania 3-ej Rzeszy na podstawie programu nacjonalizmu integralnego. Cel, do którego zmierzają „nowe”, hitlerowskie Niemcy, to stworzenie warunków dla niepowstrzymanej ekspansji we wszystkich kierunkach: politycznym, kulturalnym, ekonomicznym i finansowym. Celowi temu mają służyć wszystkie dotychczasowe „zdołania” hitlerystów: unicestwienie socjalizmu, poddanie pod swą dominację centrum katolickiego, reforma podparzątkowanie sobie administracji, wreszcie ustanowienie jedności niemieckiej pod przewodnictwem Berlina. Celowi temu mają służyć posunięcia i manewry, uskutechnione ostatnio na odcinku finansowym i monetarnym.

Na tych odcinkach atak jest prowadzony pod kierownictwem doktora Schachta. Jak wiadomo, dr. Schacht objął stanowisko kierownika Banku Rzeszy po usunięciu zeń d-ra Lutera, podejrzewanego o niedostateczną „białogłowość” w stosunku do polityki ekonomicznej hitlerystów.

Dr. Schacht rozpoczął swe urzędowanie od najbardziej uspakajających, nacechowanych najdalej idącą modą monetarną deklaracji co do drog, jakimi kroczyć będzie polityka finansowa „nowych” Niemiec. Wskazywał na dotychczasowe zobowiązania, dotrzymywanie ich i umów wydzwignięte zostało do przodu. I dla okazania, że słowa nie są puste, kierownik finansów niemieckich zapowiedział natychmiastową spłatę pożyczek między innymi, udzielonych niemieckiej instytucji emisyjnej przez pokrewne instytucje Francji, Anglii i Ameryki.

Banki tych krajów nie żądały bynajmniej spłaty swych wierzytelności. W tym kierunku wysłała odwołanie Schachta, a towarzyszyło jej stwierdzenie katastrofalnej sytuacji finansowej i monetarnej Niemiec. Według d-ra Schachta stan rezerw kruszczy i dewizowych instytucji emisyjnej zmniejszył się w ciągu roku 1932 o ćwierć miljarda marek. Jednocześnie pogorszył się bardzo bilans bierny, głównie wskutek spadku eksportu, który to spadek prezydent banku określił, jako „katastroficzny”.

Na tle tych pesymistycznych stwierdzeń niemałe zdumienie musiała wzbudzić zapowiedź zwrotu kredytów, udzielonych Bankowi Rzeszy. Jakże dziwna sytuacja jest tak krytyczna a jednocześnie podejmuje się spłatę pożyczek, których termin nawet nie został określony?

Jakkolwiek owych 70 milionów dolarów nie było własnością Banku Rzeszy — czemu kierownictwo dało wyraz, ujmując je w wykazach odpowiedzialnych Banku w oddzielną pozycję — to jednak wchodziło w skład rezerwy, ich odpływ musi więc odbić się korzystnie na stałości waluty. Za-

sób kruszcu i dewiz, znajdujący się w posiadaniu niemieckiej instytucji emisyjnej wynosi w chwili obecnej 800 milionów marek; po spłacie pożyczki międzynarodowej zredukuje się do 500 milionów, powodując spadek pokrycia obiegu pieniężnego z 23 na 13 proc.

Czemże więc wytłumaczyć tę dziwną decyzję d-ra Schachta Prasa angielska, od chwili zawieszenia wymiennalności funta na złoto, wszędzie wieszająca „rozwód ze złotem”, widzi w tym zapowiedź dewaluacji marki i oderwanie jej od podstawy kruszcowej. Ale taka interpretacja decyzji niemieckiej nie zdaje się być słuszną. Dr. Schacht jest zdecydowanym przeciwnikiem inflacji. Zamiast bankructwa, które dotknęłoby bezpośrednio Niemców — posiadaczy marek, woli bankructwo, które uderzyłoby w zagranicznych wierzycieli Niemiec. Czyżby nie miało być słabą i chwiejną przygotowywane grunto do oświadczenia, że Niemcy nie są w stanie płacić swych zobowiązań zagranicznych.

Dr. Schacht, który tyle uczynił w kierunku uwolnienia Niemiec od zagrażającego im publicznego, dąży obecnie do uwolnienia ich od zagrażającego im prywatnego. T. zw. „kredyty zamrożone” reprezentują wartość 4 miliardów marek. Na ostatniej

konferencji w sprawie tych kredytów zostało stwierdzone, że niemiecki bilans płatniczy obciążony jest bierną pozycją w wysokości miljarda marek z tytułu obsługi długów prywatnych. Miljard ten mógłby być dostarczony przez eksport, gdyby bilans handlowy dawał czynne saldo w wysokości 80—90 milionów marek miesięcznie. Ale właśnie eksport spada i w marcu dodatnie saldo bilansu handlowego wyniosło zaledwie 25 milionów. Obecne perspektywy eksportu w związku z reakcją zagranicy na gwałty hitlerowskie są jeszcze mniej korzystne.

Istotnym celem manewru d-ra Schachta jest chęć okazania, że sytuacja monetarna jest zdecydowanie krytyczna, że wartość waluty ma za warunek poprawę bilansu handlowego i że w interesie wierzycieli leży powstrzymanie ekonomii niemieckiej od nieuchronnej katastrofy. Stąd zaś do groźby moratorium częściowego lub całkowitego jeden krok tylko. Zanim Niemcy krok ten uczynią, wysuną żądania nowych koncesyj w dziedzinie swych zagranicznych zobowiązań finansowych.

Taktyka ta odniosła już pełny sukces przy „rozwiązaniu” sprawy reparacji wojennych. Operując groźbą bankructwa, udowadniając niemoż-

ność płacenia Niemcy uzyskały faktyczne zwolnienie z ciężarów reparacji. Dziś powtarzają dawny manewr, aby uwolnić się od zagranicznych zobowiązań prywatnych.

Niemcy posiadają aparat przemysłowy najpotężniejszy na świecie. Aparat ten został stworzony za pieniądze pożyczone. Chodzi o to, by te pieniądze „pożyczone” zamieniły się w „darowane”. W ten sposób pozycja ekonomiczna Niemiec uległaby dalszemu wzmocnieniu. Koszta produkcji byłyby najniższe w świecie, gdyż przemysł niemiecki pracowałby na instalacjach, które nic nie kosztują.

Niemcy pozbawione zadłużenia wewnętrznego, które zniszczyła inflacja 1923 roku, uwolnione od długów politycznych, wyzwolone ze znacznej części zobowiązań prywatnych i do tego wyposażone w najdoskonalsze w świecie instalacje przemysłowe znalazłyby się w sytuacji wyjątkowo sprzyjającej urzeczywistnieniu swych ambitnych planów ekonomicznych.

W pozornym chaosie gorączki politycznej, Niemcy krocą konsekwentnie naprzód ku celowi, którym jest hegemonia ekonomiczna nad światem.

J. W.

Prof. Bartel zeznaje przed sądem w procesie inż. Ruszczewskiego.—Jak budowano gmachy pocztowe?

Warszawa, 20 kwietnia.

Proces Ruszczewskiego rozpoczął się wczoraj od zeznań b. premiera, Kazimierza Bartla. — Dopuszczony do głosu p. Bartel, zaczyna głosem donośnym: — Wysoki Sądzie! Chciałem obszernie wyjaśnić podłoże, dla którego sprawa ta szczególnie mnie zainteresowała, że nadesłałem depeszę, prosząc o wezwanie mnie w charakterze świadka. — Uczyniłem to nie tylko jako były premier ale jako człowiek wnikliwy, który musi reagować na pewne kwestje.

Adw. Gutman wstaje i zwraca się do sądu: — Wysoki sądzie — prosiłbym o wyjaśnienie panu profesorowi, że został powołany tutaj nie w związku z zapytaniem kolegi Święcickiego, ale na szereg okoliczności merytorycznych, wiążących się z osobą inż. Ruszczewskiego.

Przewodniczący Duda odczytuje postanowienie sądu, z którego wynika, że powołanie świadka, b. premiera Bartla, nie stoi w związku z jego depeszą do sądu.

Prof. Bartel. — Tak Wysoki sądzie. Dla dobra sprawy jednak prosiłbym, ażeby zezwolono mi mówić o całokształcie, bo nie jest w niczym interesie, ażeby zabarwiać poszczególne momenty.

Zwracając się do adwokatów: Panowie będą łaskawi mi nie przeszkadzać. Panowie mnie i tak nie zbijają z tropu.

W dalszym ciągu p. Bartel zeznaje: — Kiedy ministerstwo robót publicznych objął minister Moraczewski, natknął się na konieczność podjęcia walki z tymi, którzy dotychczas dostarczali plany dla budynków rządowych. Liczyli sobie sumy wprost horrendalne.

Kiedy jednak zaczęły do mnie dochodzić przedewszystkiem z prasy alarmujące wiadomości o nieporządkach w budownictwie pocztowym, że przepłacają, że są nadużycia, postanowiłem sprawę sam zainteresować się, jako inżynier.

Kazałem przedłożyć sobie plany projektowanego gmachu ministerstwa i centralnego gmachu telefonów. Zainteresowałem się przedewszystkiem ile te plany kosztują. Nie interesowało mnie ile za te plany żądają, bo żądać można wiele, chodzi o to, żeby nie dać tyle, ile żądają. I wtedy stanąłem wobec faktów niesłychanych. — Planów kosztowały olbrzymią sumę.

Nie chcę operować cyframi, ale to była suma ogromna, najmniej 100.000 zł. Byłem tak uderzony wielkością tej sumy za zwykły niewypracowany szkic, że postanowiłem zbadać, ile kosztowały plany opery paryskiej.

Opera paryska jest gmachem monumentalnym, architektura jej wymagała olbrzymiej pracy budowniczej. Tymczasem plany centrali telefonów i telegrafów były planami budowli nowoczesnej i bardzo mało pretensjonalnej.

Powiedziałbym, gmach poczty wyglądałby jak dom towarowy. Koszt budowy opery paryskiej wynosił 37 milionów fr. złotych. I oto, co się okazało, że plany opery były znacznie tańsze od planów pocztowych.

Przew. — Czy pan, jako premier, dał zarządzenia, ażeby obniżyć koszty planów?

Prof. Bartel. — Ja nie miałem prawa dać takiego zarządzenia.

Przew. — W porozumieniu z ministrem Miedzińskim?

Prof. Bartel. — Pamiętam, że mówiłem. Jaki to odniosło skutek, nie wiem, bo przecież po kilku tygodniach ustąpiłem. Przypominam sobie, że przy okazji dowiedziałem się, że jest wiele nie w porządku z fundamentami C.T.T. Zwracałem się wtedy nawet do ministra, ażeby powołać ekspertów.

Przew. — Czy koszt budowy C.T.T. został przekroczony?

Prof. Bartel odpowiada, że w okresie, kiedy się sprawą zajmował, jeszcze nie była zaawansowana budowa, trudno więc określić.

Na pytania prokuratora, czy zna sprawę gmachu w Gdyni, odpowiada, że z tą sprawą nie miał nic wspólnego. W owym czasie gdyńskie sprawy podlegały całkowicie ministrowi Kwiatkowskiemu.

Prof. Grabowski. — Z jakiego tytułu znalazł się Ruszczewski z planami w gabinecie pana profesora?

Prof. Bartel. — Zwróciłem się do min. Miedzińskiego, ażeby przysłał mi plany gmachu pocztowego, który miał stanąć tam, gdzie teraz jest zdaje się, że I. P. S. i gmachu telefonów. Min. Miedziński przysłał mi Ruszczewskiego, jako odpowiedzialnego szefa tego działu.

Prof. — W każdym razie pan był uderzony wysokością sumy?

Prof. Bartel. — Uderzony byłem w sposób gorszący, podkreślam gorszący.

Obr. — Czy pan profesor pamięta o liście s. p. inż. Boernera w sprawie pretensji P.A.T.-a do ministerstwa poczt, w związku z filmem „Tajemnica skrzynki pocztowej”?

Prof. Bartel macha ręką. — Była tam historia. To chodzi o ten nieszczęsny film. O tę nieszczęsną skrzynkę, która miała propagować pocztę. Ja szczegółów tej sprawy nie pamiętam.

reżyserji twórcy „BEN HURA“ FREDA NIBLO
W rolach głównych: bohater „Czempy” fenomenalny młodec
Jackie Cooper, Ryszard Dix i Borys Karloff

KOMUNIKAT.
W dniu dzisiejszym o godz. 19-ej w lokalu Nowo-Targowa 24 (wejście z Południowej) odbędzie się Zbiórka wszystkich członków A. O. Z. S. Łódź. Obecność obowiązkowa.
Komenda

ELEKTOROWICZ znów w II ZIEMIANSKIEJ

KWIECIEŃ

21

PIĄTEK

Dziś Anzelma

Jutro Sotera i Kaja

Wschód słońca	4.27
Zachód słońca	18.42
Wschód księżyca	3.41
Zachód księżyca	15.39
Długość dnia	13.13
Przybyło dnia	5.33

Sezonowcy u p. wojewody

Delegacja prosi o przyspieszenie rozpoczęcia robót.

W dniu dzisiejszym zgłosiła do wojewody łódzkiego, p. Aleksandra Hauke-Nowaka, delegacja wszystkich związków robotników sezonowych: klasowego, Pracy i Ch. D. — Delegacja prosiła p. wojewodę o podjęcie u władz rządowych odpowiednich kroków, celem przyspieszenia rozpoczęcia robót publicznych w rozmiarach zeszłorocznych oraz utrzymania stawek płacy na dotychczasowym poziomie.

P. wojewoda obiecał delegacji, że postulaty robotników sezonowych poruszy na terenie centralnych władz rządowych i dołoży starań, aby sezonowcy otrzymali pracę jak najszybciej i na jak najkorzystniejszych warunkach. W tym też celu p. wojewoda udaje się w dniu 21 b. m. do Warszawy.

Na Fundusz Pracy

Jak i kiedy należy potrącać i wpłacać.

Z dniem 1 kwietnia r. b. weszła w życie ustawa z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy. Z mocy wymienionej ustawy, pracodawcy obowiązani są wpłacać na rzecz wym. Funduszu 1 proc. zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych swym pracownikom. Nadto, osoby pobierające służbowe uposażenia, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, odpłacają na rzecz tegoż Funduszu 1 proc. pobranego całkowitego dochodu, osiągniętego z tych źródeł. Należności te obowiązani są potrącać pracodawcy przy każdorazowej wypłacie. — Podstawę obliczenia opłat, zarówno obciążających pracodawców, jak i pracowników, stanowi suma każdorazowo przypadającego do wypłaty wynagrodzenia — bez uwzględniania jakichkolwiek potrąceń, przytem przy obliczaniu wysokości tych opłat, nie bierze się pod uwagę kwot mniejszych od zł. 1.—.

Kwoty potrącone pracownikom należy wpłacać do Kasy Chorych, bezpośrednio, lub na jej rachunek czekowy w P.K.O., do końca miesiąca, następującego po wypłacie. Równocześnie i w ten sam sposób należy wpłacać należności, przypadające od pracodawcy. W tym samym czasie winni pracodawcy złożyć dwie deklaracje: jedną — dla potrąceń pracowniczych i jedną — dla opłat od pracodawcy. Deklaracja potrąceń pracowniczych winna zawierać dokładne obliczenie opłat oraz szczególne dane: listy płacy, stwierdzające ile, z jakiego tytułu i za jaki okres czasu opłaty są uiszczane. Deklaracja wpłat pracodawców wskazywać powinna kto, ile, z jakiego tytułu i za jaki okres czasu wnosi opłatę.

Dyżury aptek.

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Sz. Jan-kielewicz (Stary Rynek 9), L. Steckla (Limanowskiego 37), B. Gluchowski (Narutowicza 6), L. Pawłowski (Piotrkowska 307), A. Piotrowskiego (Pomorska 95).

OFIARA.

Na najbiedniejszych (Magistrat) p. Jan K. 10 złotych

Nieście pomoc najbiedniejszym

Pożyczka na zapłacenie pożyczki.

Na czym polega polityka finansowa magistratu.

Rada miejska potępia wybryki łobuzerji.

Ponieważ na początku posiedzenia brak było kwalifikowanego quorum, — przeto rada przystąpiła najpierw do rozpatrywania spraw nie wymagających quorum. Do spraw tych, objętych porządkiem dziennym, należały wnioski Komisji do spraw ogólnych.

Po stwierdzeniu quorum r. Golański referuje sprawę zaciągnięcia krótkoterminowej pożyczki w kwocie zł. 850.000 na uregulowanie pierwszej raty pożyczki, zaciągniętej na zakup akcji Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego.

Przeciwko wnioskowi magistratu występuje r. Wojewódzki, który powiada między innymi:

— Polityka finansowa magistratu polega na możliwie najdalszym odsuwniu terminu spłat zaciągniętych pożyczek. Teraz znowu magistrat chce zaciągnąć pożyczkę na spłacenie pożyczki, licząc się z tem, że po upływie sześciu miesięcy będzie mógł dług ten uregulować. A kto ma pewność, że za pół roku będzie lepiej?... Tego rodzaju polityka — kończy r. Wojewódzki — jest

życiem bez jutra!

W odpowiedzi r. Wojewódzkiemu prezydent Ziemiecki stwierdza, że magistrat zgadza się z radnym Wojewódzkim w przedmiocie konieczności spłacenia długu w bieżącym roku budżetowym, ale chwilowa sytuacja finansowa miasta w związku ze zmniejszeniem wpływów w porze letniej i rozpoczęciem robót sezonowych nie pozwala magistratowi na uregulowanie długu tymczasem.

Zaciągnięcie krótkoterminowej pożyczki pozwoli magistratowi wywiązać się z ciążących nań zobowiązań, a pożyczka ta będzie mogła być spłacana dywidendy należące się magistratowi za akcje Elektrowni.

W sprawie tej zabiera jeszcze głos r. mec. Kempner, który powiada między innymi, że „mądra polityka w obecnych czasach polega właśnie na tem, aby nie płacić i możliwie najdalej odsuwać terminy płatności rat i długów“.

Po replice ze strony r. Wojewódzkiego, przewodniczący oddaje wniosek pod głosowanie. Wniosek na zaciągnięcie krótkoterminowej pożyczki został przyjęty.

Ponieważ jednak dla nabrania dekretywności, wymaga on dwukrotnego uchwały, przeto jeszcze raz wejść na porządek dzienny najbliższego posiedzenia Rady Miejskiej.

Po załatwieniu tej sprawy, dr. Szerman oświadcza, iż wpłynął wniosek frakcji socjalistycznej, o zmianę w niedzielę, dnia 9 kwietnia oraz dniach 17, 18 i 19 kwietnia. We wniosku, który został przyjęty znaczną większością, rada miejska wzywa magistrat do podjęcia kroków, mających na celu uniemożliwienie powtórzenia się podobnych zajść.

Lista ukaranych sprawców wtorkowych zajść na Bałutach.

W związku z zajściami wtorkowymi na Bałutach, starościnski Sąd Administracyjny ukarał następujące osoby za zakłócenie spokoju publicznego, przez wybijanie szyb i bójki uliczne z art. 28 prawa o wykroczeniach:

Zelkowicza Szymona, lat 24, Młynarska 19 — 2 miesiące aresztu; Zelkowicza Hersza, lat 48, Młynarska 19 — 2 miesiące aresztu; Zelkowicza Rachmilla, lat 16, Młynarska 19 — 2 miesiące aresztu; Skrzypka Mordkę Lajba, lat 16, Młynarska 18 — 2 mies. aresztu; Masła Jan Klę, lat 33, Młynarska 19 — 2 miesiące aresztu; Lewkowicza Lewka, lat 43, Młynarska 16 — 2 mies. aresztu; Cyrana Stanisława, lat 19, Niecała 8-10 — 1 miesiąc aresztu; Szczepańskiego Zygma, lat 16, Młynarska 29 — 1 miesiąc aresztu; Maczaka Stanisława, lat 16, Dolna 6 — 1 miesiąc aresztu; Kokota Karola, lat 15, Młynarska 67 — 1 miesiąc aresztu; Maciejewskiego Mieczysława, lat 19, Łagiewnicka 35 — 1 miesiąc aresztu; Kruszewskiego Kazimierza, lat 19, Spacerowa 6 — 1 miesiąc aresztu; Wicińskiego Czesława, lat 15, Krowicka 1 — 7 dni aresztu; Libicha Karola, lat 20, Brzezińska 62 —

2 mies. aresztu; Kowalczyka Mieczysława, lat 20, Spacerowa 8 — 1 miesiąc aresztu; Staszaka Stanisława, lat 28, Łagiewnicka 30 — 1 miesiąc aresztu; Ciesionka Józefa, lat 28, Łagiewnicka 30 — 1 miesiąc aresztu; Bugajewskiego Czesława, lat 19, Spacerowa 5-7 — 1 miesiąc aresztu; Rojewskiego Henryka, lat 17, Spacerowa 20 — 1 miesiąc aresztu; Rojewskiego Józefa, lat 26, Spacerowa 20, 2 mies. aresztu; Chęcińskiego Kazimierza, lat 15, Spacerowa 19 — 2 tygodnie aresztu; Radziejewskiego Anzelma, lat 27, Lwowska 8 — 1 miesiąc aresztu; Koprówskiego Kazimierza, lat 17, Zawiszy nr. 24 — 1 i pół mies. aresztu; Stasiaka Zygmunta, lat 28, Zabia 4 — 1 miesiąc aresztu; Cukiernego Piotra, lat 36, Żorawia 14 — 1 miesiąc aresztu; Ciupę Mieczysława, lat 18, Targowa 15 — 7 dni aresztu; Kamińskiego Stanisława, lat 19, Targowa 15 — 7 dni aresztu. — Ponadto pociągnięto do odpowiedzialności sądowo-karnej Kosmalskiego Stefana, lat 28, Młynarska 18 z art. 241 Kod. Karnego oraz Antczaka Jana, lat 28, Bałucki Rynek 6, z art. 132 Kod. Karn.

Nowy pomysł kasy chorych.

Pod płaszczykiem niewinnej ankiety zdobywa się „zgoda“ na zmianę warunków pracy i zrzeczenie się ew. odpraw.

Kto sieje nieufność i rozgoryczenie

Dowiadujemy się, że wszystkim lekarzom oraz pracownikom Kasy Chorych w Łodzi doreczono do podpisania nowe arkusze ewidencyjne, zawierające mnóstwo rozmaitych rubryk, dotyczących stanu rodzinnego, cywilnego, wykształcenia, dotychczasowej pracy zarobkowej, ideowej i t. d., i t. d.

Takie ankiety są dziś modne. Zwykłego śmiertelnika gnębią rozmaite instytucje i organizacje społeczne niezliczoną ilością pytań, na które przeciętny człowiek nie jest w stanie odpowiedzieć, a jeżeli już zdobędzie się na odpowiedź, to doprawdy zrozumieć trudno — **poco im to wszystko?**

Czy przyjmując pracownika do Kasy Chorych nie prześwietlili go na „durch“ nie żądali wszechstronnych i wyczerpujących informacji o dziadku i babci?

Pocóż znów te same pytania które przecież nie będą ostatnie, bo za rok inny jakiś „reorganizator“ czy „reformator“ zacznie od tego, że **iożeśle nową ankietę z jeszcze większą ilością pytań“.**

W rozdanych obecnie personelowi Kasy Chorych arkuszach „ewidencyjnych“ zawarty jest jednak **pewien „głębszy sens“.**

Na samym końcu, po 29-ciu rubrykach, które musi każdy wypełnić, znajduje się

oświadczenie, zredagowane przez dyrekcję Kasy Chorych,

zawierające zobowiązanie podpisującego urzędnika, wzgl. lekarza, że zgodzi się on na wszelką zmianę warunków pracy i wypowiedzenia umowy o pracę i t. p. „inowacje“, jakie zechce w sto-

sunku do podpisującego wprowadzić Kasa Chorych.

Dowiadujemy się, że lekarze wcale nie odmówili podpisania takiego, dość oczekiwane podsunętego im, zobowiązania, personel urzędniczy również podpisał, utrzymując, że **pod płaszczykiem niewinnej ewidencyjności wolno zmuszać do tego rodzaju zobowiązań.**

Powszechną jednak zwrócił uwagę fakt, że dyrekcja Kasy Chorych nie tylko, że gdyby nawet wszyscy pracownicy ten wydrukowany formularz, przez siebie zmienili to w niczem stanu prawnoustalonego przez pragmatykę, zwyczaj prawny i obowiązujące ustawy.

Przecież łatwo będzie stwierdzić, wet w sądzie, w jakich okolicznościach podpisy te były zdobyte.

Pocóż więc ta cała brzydka zabawa, pocóż to sianie niezadowolenia, nieufności i rozgoryczenia? Komu na tem zależy?

ZEBRANIE LEKARZY - ŻYDÓW

Dziś, w piątek, dnia 21 kwietnia, w godzinie 8-iej wieczorem odbędzie się w kahu „TOZ-u“ zebranie lekarzy-żydów, na którym omówione będą barbarzyństwa hitlerowców w Niemczech.

SPLENDID

zapowiada — jako następny program

wspaniałą komedję muzyczną

50 2

E. Bodo

Ina Benita

M. Cwiklińska

K. Tom

Jego Ekscelencja Subjekt

Ultimatum żydów angielskich.

Domagają się oni cofnięcia przez rząd niemiecki wszystkich zarządzeń bojkotowych oraz ponownego przyjęcia do służby zwolnionych żydów. — Spalenie dzieł Heinego, Wassermana, Ludwiga, Weininger, Ehrlicha, Einsteina i wielu innych.

Szał nienawiści opanował umysły w Niemczech.

Akcja bojkotowa towarów niemieckich w Londynie zastrzyła się ponownie.

Jeden z przywódców ruchu bojkotowego kpt. Weber, zamierza wręczyć ambasadorowi niemieckiemu w Londynie petycję żydowską, domagającą się ponownego przyjęcia do służby i pracy zwolnionych Żydów, zaprzestania bojkotu sklepów żydowskich w Niemczech, odszkodowania dla skrzywdzonych Żydów oraz ustanowienia specjalnego trybunału dla osądzania licznych wykroczeń, popełnionych na osobach i mieniu Żydów w Niemczech.

Jeżeli w przeciągu 3 dni nie będzie udzielona zadowalająca odpowiedź, żydzi angielscy przystąpią do wystawiania posterunków bojkotowych przy sklepach z towarami niemieckimi.

Inkwizycja w Niemczech.

Z Berlina donoszą, że niemiecki związek szlachistów usunął ze wszystkich stanowisk żydów, członków związku.

Centralna rada związku akademickich niemieckich uchwaliła na ostatnim posiedzeniu proklamować dzień 10 maja r. b. „dniem auto-da-fé książki żydowskiej”. W dniu tym we wszystkich miastach uniwersyteckich dokonane będzie publiczne spalenie wszystkich znajdujących się w bibliotekach uniwersyteckich dzieł autorów - żydów pochodzenia żydowskiego.

W Dueseldorfie młodzież narodowo-socjalistyczna zalała w nocy na rynku miejskim wielki ogień, do którego wrzucano sprowadzone z całego miasta dzieła Henryka Heinego, Wassermana, Weininger, Emila Ludwiga i Lona Feuchtwangera. Komunikat lokalnego oddziału narodowych socjalistów zapowiada na maj r. b. „powszechną ogólną próbę książek żydowskich”.

Niemieckie literackie zakłady wydawnicze przystąpiły do akcji bojkotowej także na terenie Austrii. Z wiedeńskich wydawnictw będzie usunięty personel żydowski. Teatry wiedeńskie nabywające prawo wystawiania niemieckich sztuk teatralnych zmuszone będą do angażowania aktorów pochodzenia aryjskiego. W tych dniach berliński „Drei-Masken-Verlag” wymógł na wiedeńskim „teatrze ludowym” zerwanie umowy ze słynnym aktorem żydowskim Fritzem Kortnem, któremu teatr ten powierzył wykonanie roli tytułowej w pewnej sztuce dramatycznej.

Z Berlina donoszą, że naczelna reprezentacja niemieckiej młodzieży akademickiej wydała odezwę, w której apeluje do władz, aby zezwalały na publikację dzieł autorów żydowskich tylko w języku hebrajskim. Książki tych autorów, wydawane w języku niemieckim, winny być ogłaszane jako tłumaczenia z języka hebrajskiego.

Znany żydowski dyrektor berlińskiego Komoedienhaus'u Barnowsky ustąpił ze swego stanowiska, które zajmował przez 28 lat. Z teatru narodowego w Nassau usunięci zostali wszyscy aktorzy żydowscy.

Heine o... Hitlerze.

Jeden z najznakomitszych poetów ubiegłego stulecia, którego dzieła są obecnie palone na stosie w Hitlerlandzie, wykwinął, ostry i wspaniały w swym dowcipie Henryk Heine, już wtedy, sto lat temu przewidywał i przewidywał nadejście chłama — Hitlera,

który odbierze mu prawo do jego ojczyzny. Heine dał temu wyraz w sposób, który dziś odpowiada uczuciom olbrzymiej większości żydów niemieckich.

Cytujemy ten wspaniały wiersz w oryginalnej formie:

Ich hatte einst ein schönes Vaterland.
Der Eichenbaum
Wuchs dort so hoch, die Veilchen
nickten sanft.
Es war ein Traum.

Das küsste mich auf Deutsch, und sprach auf Deutsch
(Man glaubt es kaum.
Wie gut es klang) das Wort: „Ich liebe Dich“ —
Es war ein Traum...

Wybuch rezygnacji.

Znany krytyk literacki, Paweł Hulka - Laskowski, w obszernym artykule p. t. „Przesilenie antysemityzmu”, zamieszczonym w ostatnim numerze

Brednie hitlerowców.

Megalomanja idzie tu w parze z analfabetyzmem.

W ślad za Feuchtwanglerem, Alfredem Kerrem, Karolem Ossetzkim i in., przysłała kolej na Arnolda Zweiga, słynnego autora „Sierżanta Grizy”, który wykluczony został ze Związku literatów niemieckich.

W ogłoszonym ostatnio spisie „wyklętych” autorów figurują obok Zweiga, który dawno już opuścił granice Niemiec, również znany publicysta, były współpracownik „Berliner Tageblatt” Rudolf Olden, organizator niedawno odbytego zjazdu „obrony wolnego słowa”, popularny beletrysta Ludwik Renn, przebywający w więzieniu; autor dramatyczny Ernst Toller, znany publicysta, b. współpracownik „Vossische Zeitung” oraz tygodnia literackiego „Die Weltbühne” Paweł Heinz; utytułowany literat hr. Stenbock-Farmor, publicystka dr. Helena Stecker i in.

Wszyscy oni wykluczeni zostali z niemieckiej organizacji zawodowej autorów i publicystów częściowo z powodu swego „niearyjskiego” pochodzenia, częściowo zaś wskutek należenia do obozu lewicowego.

Walka o usunięcie wpływów „nie-

aryjskich” zatacza coraz szersze kręgi. Obecnie w uniwersytetach i na wszystkich wyższych uczelniach zorganizowały się „komitety bojowe dla obrony niemieckiej literatury”. Zadaniem tych komitetów jest oczyszczenie bibliotek niemieckich od książek żydowskich autorów i równoczesne stworzenie oryginalnej literatury niemieckiej, niezależnej od obcych i szkodliwych wpływów i naleciałości.

W 12-tu tezach „przeciwko duchowi antyniemieckiemu” akademicy sformułowali taktyczne i ideologiczne zadania swych organizacji. Wychodząc z założenia, iż „język i literatura” mają swe głębokie podstawy w narodzie, autorzy też wkładają na naród niemiecki odpowiedzialność za to, ażeby język i literatura były „naturalnem i czystem odzwierciedleniem” jego ducha.

Młodzież akademicka winna, w myśl powyższych tez, nie tylko dbać o zachowanie czystości języka, ale też przezwyciężyć „intelektualizm i liberalizm żydowski, powodujący rozkład niemieckie go życia duchowego”.

Sztuczny człowiek istnieje.

Współczesny „Golem” mówi, chodzi, odpowiada na pytania i... strzela.

Cud techniki na wystawie chicagowskiej.

Atrakcja najbliższej wystawy chicagowskiej będzie, między innymi człowiek-automat. Ów „robot”, skonstruowany przez pewnego inżyniera amerykańskiego, przewyższa znacznie słynnego Homunuklusa, który niedawno temu uderzył swą stalową „piastką” wynalazcę i o mały włos go nie zabił.

Stary Homunkulus, nazwany przez swego wynalazcę „mister Alfa” jest cudem techniki nowoczesnej, jak to jednoznacznie twierdzą inżynierowie, zaproszeni przez wynalazcę i będzie on szaloną atrakcją, która przyciągnie tysiące ludzi na wystawę.

„Mister Alfa” to imponujący kolos stalowy, ważący przeszło 2.000 kg. Wygląda jak potężny rycerz średniowieczny zakuty w stalowy pancerz. Głowa jego posiada kształt cylindryczny, o czy wyposażone są w komórki fotoelektryczne, a uszy w mikrofony. Słyszony każdy głos, wykonywuje rozkazy telefoniczne, funkcjonuje przy pomocy sygnałów świetlnych i umie odpowiadać na wszystkie pytania. Głos jego nie jest melodyjny, ale trudno wymagać, by mister „Alfa” modulował go na sposób wielkich śpiewaków. „Mister Alfa” umie także posługiwać się bronią, siada, wstaje i podchodzi do każdego, kto wchodzi do jego pomieszczenia.

Promień światła niewidocznego dla laika wprawia „robota” w ruch. Podchodzi on do odwiedzających, kłania się i pozdrawiając go uprzejmie, wskazuje krzesło.

„Mister Alfa” jest wielkim dyplomatą. Sam nie przerywa milczenia, czeka aż gość zada mu pytanie.

Na pytanie, która godzina, robot odpowiada natychmiast z matematyczną ścisłością. We wnętrzu „robota” mieści się mechanizm zegarowy, pozostający w kontakcie z filmem dźwiękowym. Wskutek synchronicznego ruchu tego filmu automat może zawsze podać jaknajdokładniej czas. W ten sam sposób jest człowiek-automat połączony ze stacją meteorologiczną. Jak, że udziela wszelkich informacji, dotyczących zmian atmosferycznych, jakoteż potrafi udzielić całego szeregu praktycznych rad i wskazówek z codziennego życia.

„Mister Alfa” niezawsze jest uprzejmy. W niektórych momentach, gdy nieostrożny i zbyt ciekawy gość przekroczy zakreślona linię, do której wolno się zbliżyć, słyszy za sobą grobowy głos: „cofnij się, albo strzelam”. W takich razach należy natychmiast usłuchać, gdyż z „mister Alfa” niema żartów. Potrafi on bowiem strzelać i trafia z zadziwiającą zrecznością.

„Wiadomości Literackich” daje następującą charakterystykę szалу antysemitycznego, jaki zapanował w Niemczech.

„Gnębiono Żydów za ich wierność dla wiary ojców, gnębi się ich obecnie za bezbożność; nienawidzono ich za kapitalizm, jeszcze bardziej nienawidzi się ich za skuteczną walkę z kapitalizmem; krytykowano ich za talmudyzm, dyskredytuje się ich za Spinozę i za Einsteina; nie umiano im wybaczyć megalomanji wybraństwa nacjonalistycznego, nikt nie chce słyszeć o propagowanym przez nich kosmopolityzmie. Te antynomje aryjskie świadczą, że w antysemitycznej postawie antysemityzm jest tylko pretekstem.

Przeciwieństwa aryjsko-semickie tkwią gdzieindziej. Niedaleko mego mieszkania na skrzyżowaniu ulic żydowska przekupka ustawiła kiedyś wózek z koszami owoców. Handel szedł niesobliwie, a pogorszył się znacznie gdy na sąsiednim rogu stanął taki sam wózek „chrześcijański”. Przyjemnie było siedzieć w ciepłej pogodnej jesieni obok wózków z owocami, bo kupujący nie przeszkadzali. Wreszcie Żydówka wstała, pociągnęła ciężki wózek i wędrując od podwórza do podwórza, sprze dawała jabłka i gruszkę jak się dało: kilo, dwa, albo nic. Inicjatywa była elementarna, ale wywołała elementarny odruch przekupniów o instynktach zbyt osiadłych.

Aryjczyk chce świętego spokoju. Żyd mu go zakłóca. Zdarza się też często, że Aryjczyk chce koniecznie za trzymać to, co Żyd już w sobie ma w dziejach przezwyciężył. Broniąc tedy „najświętszych dóbr” swej rasy, broni właśnie tego co było żydowskie przed wiekami, i dlatego przesilenia antysemityzmu przy całym swoim tragizmie nie są pozbawione rysów wysoce komicznych. Dzisiejszy antysemityzm jest wybuchem irytacji i rezygnacji, a tem samem czemś do gruntu wstrętne dla natury energicznych i umysłów samodzielnych.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE S. D. Ł.

W niedzielę, dnia 23 kwietnia, o godz. 11 min. 30, w pierwszym, a o godz. 12 w poł. w drugim terminie, w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej 121, odbędzie się nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Syndykatu.

Z uwagi na doniosłość spraw, znajdujących się na porządku dziennym zebrań, pożądanym jaknajliczniejszy udział członków S.D.Ł.

Przyjemny i świeży oddech jest zawsze po zabawy. Pielęgnowanie zębów Odolem — oto najlepsza gwarancja przyjemnego zapachu z ust. Odol pokrywa błonę śluzową jamy ustnej cienką niewidoczną warstwą. Odol działa skutecznie przez kilka godzin po stosowaniu. Odol jest oszczędny w użyciu, kilka kropel wystarcza.

Gorgonowa jest zupełnie zdrowa

za swe czyny w pełni odpowiedzialna.— Ekspertyza psychiatryczna o Stasiu Zarembie.— Obrona kwestionuje orzeczenie i żąda dodatkowych badań.

Czy mord w Brzuchowicach mógł popełnić... Staś?!

Kraków, 20 kwietnia. Po onegdajszym gorącym dniu wczoraj nastąpiło chwilowe odprężenie. Wcześniej zaczęli schodzić się członkowie trybunału i ławy przysięgłych, wcześniej przybyła też publiczność. Rozprawa wyznaczona została na godz. 9,30 i nagle gruchnęła wieść, że znów zabiorą jeden z sędziów przysięgłych. Wieść ta wywołała powszechne podniecenie, gdyż odroczenie procesu w tym momencie mogłoby mieć fatalne skutki. Okazało się, że wersja ta była w połowie prawdziwa: jeden z przysięgłych nie był istotnie niezdrow rano, przybył jednak na rozprawę z pewnym opóźnieniem.

W pokoju dla biegłych widzimy prof. Archibalda i pr. Olbrychta. Czytają „Republikę” i żywo omawiają ostatni artykuł Leo Belmonta, odnoszący się do niekórych momentów toczącego się procesu. Ich przyjacielska pogawędka w niniejszym przypomina tych ostrych starć, które obserwowaliśmy w ostatnich dniach. Zbliżamy się do końca. Wszyscy uczestnicy tego wielkiego dramatu są zmęczeni. Poznać to po ich twarzach. A Gorgonowa? Jej blada, apatyczna twarz jest dzisiaj nieruchoma i nie reaguje. Wolnym krokiem zbliża się do ławy, opada na nią ciężko i wpija się wzrokiem w stół biegłych, jak gdyby mając sobie sprawę, że ich słowa piszą na niej werdykt.

Jaka była pogoda krytycznej nocy

O godzinie 9.50 przewodniczący otwiera rozprawę i zaraz na wstępie wyraża się pewien bardzo ważny szczegół, który onegdaj w jednej chwili wzburzył bardzo wielką dezorientację. Choć o sprzeczności orzeczeń co do pogody w nocy z 30 na 31 grudnia 1931 r., w noc mordu w Brzuchowicach, nie podaliśmy odmienne orzeczenie z obserwatorium politechniki lwowskiej i obserwatorium z lotniska wojennego we Lwowie. Okazuje się, że wyrażone orzeczenie obserwatorium lwowskiej było mylnie napisane, gdyż dotyczyło nie 1931 roku, lecz 1927 roku. W aktach znaleziono je sprostowanie, nadesłane w dwa dni później przez kierownika obserwatorium, prof. Grabowskiego. To właśnie orzeczeniem pokrywa się całkowicie z orzeczeniem obserwatorium lotniska wojennego. Wynika z niego, że krytycznej nocy było pochmurno, księżyc był przyślonięty chmurami i z tego powodu było ciemno.

Badanie psychiatryczne Gorgonowej

Otwierając posiedzenie przewodniczący zwraca się do obrony: — Chciałbym skierować zapytanie, czy panowie podtrzymują swój wniosek, postawiony w maju r. b., o poddanie oskarżonej badaniom psychiatrycznym na okoliczność, czy w wypadku, gdyby zarzucony jej czyn wykonała, nie działała pod wpływem zamroczenia umysłowego, zatem czy panowie żądają parero w tej sprawie. Adw. Ettinger: — Oczywiście. Wniosek podtrzymujemy i prosimy o orzeczenie w tym kierunku. Przew.: — Wobec tego proszę pp. Jankowskiego i prof. Olbrychta. Adw. dr. Axer: Ja sprzeciwiam się przesłuchaniu p. prof. Olbrychta na okoliczność zbadania stanu psychicznego. Wniosek podaje, że jest medykiem sądowym, a ustawa wymaga zbadania stanu umysłowego przez lekarzy psychiatrów specjalistów. Prok. dr. Szypuła: Prof. Olbrycht ba-

dał również łącznie z dr. Jankowskim umysłowość Stasia.

Adw. dr. Axer: Pan prokurator uważa, że jeżeli starczyło to dla świadka, to starczy i dla oskarżonej. Logicznie tak jest, ale co do świadka jesteśmy bezbronni, lecz co do oskarżonego ustawa wyraźnie mówi, że powinni go badać dwaj lekarze psychiatry.

Przew. — (do prof. Olbrychta). Czy p. profesor przeprowadzał już badanie psychiatryczne?

Prof. Olbrycht. Jestem na dwóch listach biegłych: na liście medyków sądowych i na liście psychiatrów.

Adw. Ettinger: Mieliliśmy tu zjawisko niezwyklego uniwersalizmu. To jednak sprzeciwia się ustawie i pojęciu o specjalizacji. Podtrzymuje wobec tego wniosek kolegi Axera.

Przew.: — My się co do tego naradzimy. Narazie prosimy zgłaszać następne wnioski.

Adw. Ettinger: — Inne wnioski zgłosimy po decyzji trybunału.

Trybunał udaje się na naradę, która trwa 40 minut. Po wznowieniu rozprawy przewodniczący ogłasza, że trybunał postanowił odmówić wniosku obrony, a to ze tego powodu, że prof. Olbrycht jest na liście biegłych psychiatrów i posiada z tego tytułu odpowiednie kwalifikacje. Nadto uwzględnienie wniosku spowodowałoby trudności techniczne, gdyż wymagałoby odroczenia rozprawy na czas dłuższy, a rozprawa główna już się kończy. Przewodniczący wzywa wobec tego dr. Jankowskiego do wygłoszenia pierwszego parero.

Opinia prof. Jankowskiego o stanie umysłowym Gorgonowej

Głos zabiera prof. dr. Jankowski:

— Na podstawie otrzymanego polecenia przeprowadziłem badanie stanu umysłowego oskarżonej, przed procesem oraz w czasie samej rozprawy, od 6-go marca przez kilkanaście dni. Oskarżona daje na zadawane jej pytania ściśle i jasne odpowiedzi. Na żadną chorobę nerwową nigdy się nie leczyła. Przebieg swego życia opisała zupełnie zgodnie z tem, co podała na rozprawie. Tytuły jej nie imponują. Również zgodnie ze swymi zeznaniami na rozprawie podała przebieg tragicznej nocy z 30 na 31 grudnia 1931 r. Za przyczynę niesnasek domowych, a w szczególności niezgody z Zarembą, uważa Bekerównę, o której opowiada, że kłamała i używała jej rzeczy. O Halembie nigdy nic nie słyszała i uważa jego zeznanie za wymysł wzgl. próbę nowego szantażu. Badana liczy źle, historję zna słabo, mówi dobrze po polsku, odpowiada grzecznie i taktownie. W sprawie tragedji brzuchowickiej uważa się za otlarę poszlak i złości ludzkiej. „Krapelka” opiekuje się troskliwie i karmi ją dotychczas. W czasie całego pobytu w więzieniu nie wykazała ani razu oznak zaburzenia umysłowego. Badania całego ciała wykazały konstytucję normalną, tylko na palcach ma kilka zastarzałych blizn, co do których podaje, że pochodzą od zadrapania przez kota, z którym się kilka dni przedtem bawiła.

Reasumując to wszystko stwierdzam, że oskarżona nie wykazuje żadnych śladów zaburzeń czy choroby umysłowej. Sama zresztą twierdzi, że jest umysłowo zupełnie zdrowa i nigdy na chorobę umysłową się nie skarżyła. Stwierdzam, więc, że badana jest osobą umysłowo zupełnie zdrową i nigdy w życiu na chorobę na tle umysłowym nie chorowała.

W związku z tem wyrażano nawet zdziwienie, dlaczego zajęto się zbadaniem stanu psychiatrycznego oskarżonej, skoro p. Gorgonowa sama się tego nie domagała. Otóż należy wyjaśnić, że

najwybitniejsze dzieło z dziedziny psychiatryczno - kryminologicznej wykazuje 11 tez, według których tam, gdzie grozi wysoka kara, należy oskarżonego z urzędu zbadać. Jest to ważniejsze, że nasze orzeczenia mogą bardzo często wnieść nowe rzeczy do sprawy, a dla nauki te badania są bardzo ważne. Raz jeszcze więc oświadczam, że oskarżona jest osobą zupełnie zdrową, nie wykazującą żadnych śladów zaburzeń psychicznych. Inteligencja jej stoi stosunkowo dość wysoko, jeszcze bardziej uwypuklają to jej wiadomości, mimo że zakres jej wiedzy szkolnej był bardzo ubogi, co jest zrozumiałem wobec tego, że uczęszczała do szkoły w Sarajewie, a w Jugosławii ciemnota jest naogół wielka. Zadziwiająca jest u oskarżonej odporność psychiczna. Przez cały czas naszego badania, mimo bardzo ciężkich, ciężających na niej zarzutów, ani razu się nie załamała. Muszę jeszcze powiedzieć o stanie uczuciowem oskarżonej: pani Gorgonowa jest osobą o usposobieniu gwałtownem, skłoną do namietności, nie wykracza jednak nigdy poza granice patologiczne. Oskarżona nie cierpi i nie cierpiała nigdy na żadne urojenia.

Obejmując to wszystko, co powiedziałem, stwierdzam, że badana jest osobą umysłowo zupełnie zdrową i za swe czyny w pełni odpowiedzialną.

Przew.: — Teraz proszę p. prof. Olbrychta o orzeczenie.

Prof. Olbrycht: — Przyłączam się do orzeczenia p. prof. Jankowskiego.

Przew.: — Czy panowie mają jakieś pytania?

Pytanie dr. Axera

Adw. dr. Axer: (do prof. Jankowskiego). Ja poproszę p. prof., ale pan się na mnie nie gniewa?

Biegły: — Nie.

Obr.: — Otóż p. konsyljarz powiedział przy orzeczeniach o stanie umysłowym Stasia Zaremby, że jest on osobnikiem zdrowym, bez skłonności do zaburzeń umysłowych.

Przew.: (przerwywa). Przepraszam, czy to ma jakiś związek ze sprawą, bo nie chciałbym, byśmy się znów cofali.

Obr.: — Owszem, ma związek ze sprawą, ja to wyjaśnię. Otóż, panie konsyljarzu, powiedział pan, że Gorgonowa jest osobą umysłowo zupełnie zdrową, bez śladów zaburzeń psychicznych, a o Stasiu mówił pan, że nie ma skłonności do zaburzeń psychicznych. Czy mam to rozumieć w taki sposób, że Gorgonowa nie ma skłonności do zaburzeń umysłowych, czy też że Staś nie wykazuje śladów takich zaburzeń?

Biegły: — Jest to tylko kwestja stylizacji orzeczenia. Zarówno Staś jak i p. Gorgonowa nie wykazują, by kiedykolwiek w życiu przechodzili jakieś zaburzenia nerwowe czy umysłowe.

Obr.: — A czy nie jest możliwe, by można było mieć takie zaburzenia, a po tem następuje takie wyrównanie, że nie ma śladów owych odchyleń psychicznych?

Biegły: — Oczywiście, może się to zdarzyć. Miałem taki wypadek, gdy pewien jegomość pojechał do Szwajcarii, kupił sobie tam bilet, podróżował przez 2 tygodnie, a potem nic o tem nie wiedział. Są to jednak tylko wyjątkowe wypadki. Skłonni są do nich ludzie, wykazujący objawy epileptyczne.

Dyskusja o epilepsji

Obr.: — Co pan konsyljarz rozumie przez objawy epileptyczne?

Biegły: — Wykazują je przeważnie manjacy, są to zazwyczaj ludzie zli, którzy jednak często mają na ustach imię Boga i wykazują świętoszkowate życie. Jest to tak zwana epilepsja minus (mała).

Obr.: — Ale chodzi mi o cięższe wypadki.

Biegły: — Owszem, jest jeszcze epilepsja major (większa), wtedy chorey w czasie ataków ma drgawki i następuje zupełne zamroczenie umysłowe.

Obr.: — Mnie chodzi jednak o coś innego. Mianowicie czy nie może się zdarzyć okres takiego zaburzenia psychicznego, który nie pozostawia żadnych śladów.

Biegły: — To może się zdarzyć u każdego człowieka, ale to są zaburzenia, trwające kilka sekund, przemijające bez echa. Takie zaburzenia nie mają w życiu żadnego znaczenia.

Obr.: — A czy mogą być jakieś ekwiwalenty napadów epileptycznych?

Biegły: — Owszem, to się zdarza często. Nazywa się to równoważnikiem napadu epileptycznego. W tym wypadku niema napadu ani przedtem, ani potem, ale we środku jest zamroczenie umysłu.

W stanie zamroczenia umysłowego można popełnić nawet morderstwo

Obr.: — Czy w takich wypadkach osobnik może popełnić w stanie tego zamroczenia czyn gwałtowny?

Biegły: — Tak, może.

Obr.: — Czytałem w literaturze naukowej, że człowiek w takim zamroczeniu epileptycznym może popełnić czyn gwałtowny, brutalny. Rücke mówi nawet o morderstwach.

Biegły: — Tak, to bywa.

Obr.: — Jest jeszcze inna rzecz, którą znalazłem w literaturze naukowej, że w takim zamroczeniu osobnik dopuszcza się czynów seksualnych o charakterze sadystycznym.

Biegły: — To nie jest reguła, ale to może być. Znam takie wypadki.

Obr.: — Jeden z autorów powiada, że jakiś osobnik może popełnić ten czyn i to się nie wiąże absolutnie z jego przesiłnością.

Biegły: — Tak, to może być.

Stan zamroczenia może trwać nawet 14 dni

Obr.: — Czy taki stan zamroczenia, który jest ekwiwalentem napadu epileptycznego, może trwać długo?

Biegły: — Tak, może trwać kilka sekund, kilka minut, kilka godzin, a nawet kilka dni. Ja sam miałem przypadek w swojej praktyce, kiedy to trwało 14 dni.

Obr.: — Ja czytałem jeszcze jedną ciekawą rzecz, mianowicie, że sprawca morderstwa w stanie takiego zamroczenia zostawił w kacie po sobie kal.

Biegły: — Tak, to się zdarza, ale rzadko.

Obr.: — Niech się pan nie obraża, ja jestem laikiem, a pan specjalistą — ale ja to inaczej rozumiałem co czytałem.

Biegły (z uśmiechem): — Panie mecenasie, jak psychiatra może się obrażać? (Na sali głośny śmiech).

Obr.: — Czy takie przypadki epileptyczne muszą zdarzać się u człowieka od zarania jego dzieciństwa, czy też mogą wybuchnąć niespodziewanie później?

Biegły: — Mogą wybuchnąć niespodziewanie później, gdy ktoś ma 10 lat, 20, a nawet 30.

Obr.: — A czy wiek dojrzewania seksualnego może spowodować taki wybuch?

Biegły: — Ja tego w swojej praktyce nie stwierdziłem.

(Dalszy ciąg na str. 8-ej).

Proces Gorgonowej

(dalszy ciąg)

Czy okres dojrzewania może spowodować wybuch zamroczenia umysłowego

Obr. — A jednak Oppenheim pisze że właśnie okres dojrzewania może spowodować taki wybuch zamroczenia umysłowego.

Biegły: — To jest bardzo możliwe. Wiem o tem, że jest to w literaturze naukowej, ja tego osobiście nie stwierdzałem.

Obr. — Czy p. doktor słyszał, że choroba gruczołu tarczycowego występuje tam, gdzie w rodzinie są epileptycy?

Biegły: — Słyszałem o tem. Literatura mówi o tem dużo, ale sam nie doświadczałem.

Przew. — Czy panowie mają jakieś wnioski?

Adw. dr. Axer: — To, co pan dr. Jankowski mówił, jest tak ważne, że prosilibym aby stenograf przygotował na jutro odpis, dr. Jankowski przejrzy go i uzupełni, a wówczas będzie można o tem mówić.

Przew. — Jak się p. prof. Olbrycht ustosunkowuje do tego wszystkiego?

Prof. Olbrycht: — Przychyłam się do opinii dr. Jankowskiego.

Sensacyjne pytanie prok. dr. Szypuły

Prok. dr. Szypuła (do dr. Jankowskiego): — Czy to wszystko, cośmy tu ostatnio słyszeli, może się odnieść do Stasia Zaremby?

Adw. Axer: — To pytanie jest niedopuszczalne. Dr. Jankowski zastrzegł się w swym parere, że to, co mówi, nie może być decydujące. To, co p. prokurator zapytał p. biegłego, jest pytaniem nie dla biegłego, lecz dla ławy przysięgłych.

Przew. (do prok. Szypuły): — Proszę podyktować do protokołu pańskie pytanie, abyśmy mogli się nad niem zastanowić.

Prok. dr. Szypuła dyktuje.

Adw. Ettinger: — Prosiłbym o uchylenie tego pytania. Zwracam uwagę, że dotychczas z naszych pytań i z pytań ławy przysięgłych było usuwane wszystko, co mogło być obciążeniem osoby przestępcy. Pytanie, które p. prokurator postawił, nie jest pytaniem dla biegłego, ale dla ławy przysięgłych.

Przew. — Trybunał się nad tem naradzi podczas przerwy. Zarządzam przerwę na 45 minut.

Czy mord w Brzuchowicach mógł być dokonany przez epileptyka

Po przerwie rozprawa zostaje wznowiona o godz. 1.30. Przewodniczący ogłasza postanowienie Trybunału, uchyłające pytanie prokuratora, ponieważ dotyczy Stasia Zaremby, a nie oskarżonej.

Prok. dr. Szypuła: Wobec tego zadam inne pytanie, odnoszące się bezpośrednio do Stasia, które w tym wypadku może być jeszcze zadane: czy w czasie badania Stasia Zaremby wyszły na jaw jakieś okoliczności, że Staś Zaremba mógł być dotknięty jakimś stanami zamroczenia umysłu?

Prof. Jankowski: W moim orzeczeniu o tem dokładnie mówiłem, że nie znaleźliśmy tych śladów. Na tem stanowisku stoję i dzisiaj. Badając tego chłopca kilka razy, nie stwierdziłem. Pytałem również jego krewnych, przede wszystkim ojca i Kudelkównę. Zrozumiała jest rzecz, że do zeznań krewnych trzeba się odnieść z największą ostrożnością, ale sam też nie stwierdziłem objawów, spotykanych u degeneratów umysłowych.

Prok. — Czy można wnioskować, że mord w Brzuchowicach dokonany był przez epileptyka w stanie zamroczenia umysłu?

Biegły: Byliśmy przecież w Brzuchowicach i widzieliśmy, jak tam jest ciasno. Epileptyk musiałby poprzewracać rzeczy i dlatego skłoniliśmy się do przypuszczenia, że tego czynu epilep-

tyk nie dokonał, nie mam jednak pewności, że go nie popełnił.

Adw. dr. Axer: Proszę to zaprotokółować.

Prok. dr. Szypuła: Ja skonkretyzuję wniosek: Czy mógł to popełnić epileptyk?

Biegły: Tak kategorycznie nie mogę powiedzieć. Powiem tylko, że żadne szczegóły dokonanego morderstwa nie skłaniają do przypuszczenia, że czynu dokonał epileptyk, działający w stanie zamroczenia.

Adw. dr. Woźniakowski: Przypomnę p. profesorowi coś z naszej wspólnej praktyki. Kasjer magistratu w Brzesku, Kochanek, zamordował swoją żonę, zadając jej 37 ran, mordując ją w sposób bestjałski. Stwierdzono, że to jest degenerat, chociaż nie było żadnych pozatem cech.

Przew. — Może nie będziemy używali słowa bestjałski, bo to nie jest dość wyraźne.

Biegły: Można użyć tego słowa.

Adw. dr. Woźniakowski: Dziękuję, że mnie p. prof. bierze w obronę.

Przew.: Dlaczego pan mówi o obronie. Przecież na pana nikt nie leci. (Na sali głośny śmiech).

Biegły: Dobrze, wobec tego, ażeby nie było ewentualnych nieporozumień, powiem, że to było niesłychanie brutalne. Jeżeli mord dokonany został w sposób brutalny, to nasuwa to podejrzenie, że dokonał go degenerat względnie epileptyk.

Adw. dr. Axer: Czy alkoholizm rodziców predestynuje do tego, że dzieci są epileptykami?

Biegły: Tak, wielki procent epileptyków pochodzi z rodziców, oddających się nałogowo alkoholizmowi.

Adw. dr. Axer: — A czy p. profesor zna pracę prof. Orzechowskiego z Warszawy, wydaną w roku 1929 o epilepsji ciężowej? Czy pan zna tę teorię?

Biegły: — Tak.

Adw. dr. Axer: — Czy panowie wyraźnie pytali Henryka Zarembę, czy Staś miał konwulsje w dzieciństwie? Bo tego w parere niema.

Biegły — (przeogląda parere): Tego nie pytałem, ale Zaremba powiedział mi że chłopiec był zupełnie zdrow.

Adw. dr. Axer: — Ale czy p. Henryk Zaremba opowiedział również, że jego matka była nałogową alkoholizką i że z tego powodu chorowała na delirium tremens?

Biegły: — Tego Zaremba nie mówił.

Adw. dr. Woźniakowski: — Proszę to zaprotokółować.

Przewodniczący zwalnia biegłego i pyta obronę, czy ma jakieś wnioski.

Obrona żąda

zasięgnięcia opinii jednego z uniwersytetów

Adw. dr. Axer: — Jakkolwiek biegły prof. Olbrycht oświadczył, że nie widzi sprzeczności między swoim orzeczeniem a orzeczeniem prof. Hirschfelda, to jednak takie sprzeczności istnieją. W pierwszym rzędzie — jeżeli chodzi o opinię w związku z zakrwawioną chusteczką — pogląd obu biegłych różni się w kwestji obecności elementu A. na niezakrwawionych częściach chusteczki.

Podczas, gdy prof. Hirschfeld twierdzi, że w niezakrwawionej części jest element A. w takiej samej ilości jak i w zakrwawionej, więc wnosi z tego, że element ten nie pozostaje w żadnym związku z krwią denatki — prof. Olbrycht natomiast twierdzi, że w tych częściach napozór niezakrwawionych znajduje się krew, która dostała się tam przez zmoczenie chusteczki.

Prof. Hirschfeld zajął stanowisko przeciwne i oświadczył, że nawet gdyby się tam dostała krew, to ta część niezakrwawiona nie mogłaby tak reagować jak reagowała.

Ponieważ nie można się spodziewać wyjaśnienia tych sprzeczności od obu biegłych, gdyż przypuszczam, że ani jeden ani drugi się nie cofnie, wnoszę, aby sąd zarządził zasięgnięcie opinii

odnośnie tych sprzeczności od wydziału medycznego jednego z uniwersytetów polskich, z wyłączeniem uniwersytetu krakowskiego i warszawskiego.

Drugi mój wniosek: Proszę, aby sąd stwierdził, że matka Henryka Zaremby przebywała w wydziale 3-cim szpitala we Lwowie z rozpoznaniem delirium tremens wskutek nałogowego alkoholizmu. Motywuję ten wniosek tem, że obrona twierdzi, że morderstwa mógł dokonać ktoś w momencie zamroczenia epileptycznego.

Dalsze wnioski obrony

Trzeci wniosek: Proszę o przesłuchanie w charakterze świadka wiceprezesa sądu okręgowego we Lwowie, p. Jana Antoniewicza, który prowadził pierwszą rozprawę przeciwko Gorgonowej. Motywuję to tem, że biegli Westfalewicz i Opieński twierdzili, że świeca wędrowała w sędzie z rąk do rąk i dlatego mogło na niej nie zostać śladów krwi, gdy przesłano tę świecę do Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie. Jest to nieprawda, ja to dobrze pamiętam. Prezes Antoniewicz zwrócił wówczas uwagę, żeby nie dotykać świecy, ponieważ są na niej ślady, a przed wysłaniem tego przedmiotu do Warszawy zapytano biegłych Westfalewicza i Opieńskiego, czy są na nim dostateczne ślady, które umożliwiłyby dalsze badania. Odpowiedzieli oni, że tak.

Adw. Ettinger: — Przyłączam się do wniosku kol. Axera. Chce dodać tylko jedną uwagę: Mogłyby zachodzić obiekcje, czy można jako świadka powołać przewodniczącego rozprawy. Sądząc, że tego rodzaju obiekcja była niesłuszna. Jeżeli można było wezwać w charakterze świadka sędziego śledczego, to ze stanowiska prawnego można wezwać również prowadzącego rozprawę.

Prezes Antoniewicz mógłby ustalić jeszcze jeden szczegół, który ma bardzo poważne znaczenie. Zarzucano tutaj, że dowody rzeczowe były zbudowane i spleśniałe. Prezes Antoniewicz stwierdzi, że we lwowskim sądzie przechowywane były w suchym magazynie, w którym nie mogły ani zbudzić, ani zwilgotnieć.

Obecnie chcę złożyć ze swej strony jeszcze jeden wniosek, który już złożyłem na początku rozprawy: o powołanie w charakterze psychologów, którzy zbadają stan umysłowy Stasia Zaremby, prof. Stefana Baleya z Warszawy i d-ra Goldszmita-Korczaka, ponieważ prof. Zieliński nic nam w swym orzeczeniu nie wyjaśnił.

Adw. dr. Woźniakowski: — Przyłączam się do wniosków kol. kol. Axera i Ettingera i ze swej strony chcę dodać: pp. psychiatrzy dali nam wiązkę faktów, dotyczących stanu umysłowego Stasia Zaremby, ale dali to, nie znając historii choroby zony Henryka Zaremby, a matki Stasia, oraz matki Henryka Zaremby. Być może, że ich orzeczenie po zapoznaniu się z takimi faktami wypadłoby inaczej. Dlatego też wnoszę, aby się zapoznali jeszcze raz z temi faktami i złożyli jeszcze raz wyjaśnienia.

Następnie zgłaszam wniosek o przedłożenie ławie przysięgłych zdjęć daktyloskopijnych krwawych odcisków na ścianach w pokoju Lusi, z wyjaśnieniem przysięgłym, że, jak stwierdzono, odciski te są odciskami rak Stasia.

Uzupełnię również wniosek kol. Axera w kierunku zaciągnięcia opinii wydziału medycznego jednego z uniwersytetów w sprawie krwi menstruacyjnej na chusteczce i w sprawie metod badań, jakie zastosował Państwowy Zakład Higieny w Warszawie, a które skrytykował prof. Olbrycht.

Różnica w opiniach prof. Dadleza i Olbrychta

Adw. dr. Axer: — Chciałbym również uzupełnić jeszcze swój wniosek: Jeżeli już będziemy się zwracać po opinię do wydziału medycznego którego

kolwiek z uniwersytetów polskich, niech równocześnie wypowiedzą swoją opinię odnośnie następującej sprawy:

Była kolosalna różnica w opinii prof. Dadleza i prof. Olbrychta o dżagan. Prof. Dadlez powiedział, jeżeli chodzi o czwartą ranę w głowie Lusi, to jest rzeczą mało prawdopodobną, niemal wykluczoną, że mogła zadana dżaganem. Prof. Olbrycht twierdził natomiast, że mogła być zadana dżaganem.

Prof. Dadlez wykluczał dżagan szcze z tego względu, że nie znalazł w nim krwi, oświadczając, że jakieś ślady krwi powinny były pozostać. Prof. Olbrycht natomiast oświadczył, że w wypadku, gdyby dżagan był narzędziem mordu, mogły ślady krwi na nim pozostać.

Następnie prof. Dadlez mówił, że przez cały rok przeprowadzał doświadczenia i przeprowadził trzysta czterdzieści doświadczeń, że jeżeli przedmiot żelazny zanurzony w świeżej krwi nie zdażyła jeszcze skrzepnąć, rzucić do wody, to wprawdzie nie zostaną na nim ślady krwi, ale powstaną specjalne jasne plamy rdzy. Olbrycht doświadczenia te zlekceważył, wobec tego i w tym wypadku siłby o zaciągnięcie opinii wydziału medycznego jakiegoś uniwersytetu.

Przew. — Jak się do tych wniosków ustosunkowuje prokurator?

Prok. dr. Szypuła: Prosiłbym p. przewodniczącego o odroczenie rozprawy do jutrzejszego dnia. Jutro rano odpowiedni wniosek.

Wobec powyższego przewodniczący o godz. 3.15 zamyka rozprawę, oznaczając ją do dzisiaj, do godz. 9.30

4

nazwiska, które gwarantują mi spędzony wieczór!!!

Reżyser: ERNST LUBITSCH.

Wykonawcy:

MIRIAM HOPKINS

KAY FRANCIS

i HERBERT MARSHALL

a wszystko to w filmie

„ZŁOTE SIDŁA“

ZA KILKA DNI

jako uzupełnienie programu skonały skecz rosyjski w wykonaniu zespołu M. Wodery i orkiestry baletkowej Piotra Bejosa p. t.:

„POD SAMOWAREM“.

TURNIEJ SZACHOWY O MISTRZOSTWO ŁODZI NA ROK 1933.

Czwarta runda odbywającego się turnieju szachowego o mistrzostwo Łodzi rok 1933 dała następujące wyniki:

Waleki w partji z Kolskim osiągnął wagę pozycyjną, lecz wskutek dalszej gry wpadł w pozycję matową i poddał się. Ziemiński bardzo ładnie rozegrał przeciwko Appelowi. W grze środkowej ocenił należycie swej pozycji, popelniając słabych posunięć, co wykorzystał Appel i sił przeciwnika do kapitulacji.

Dressler już w debiucie zyskał pionierską pozycję, lecz wskutek dalszej słabej gry zwoił przeciwnikowi Kozłowskiemu ładnie zregnąć końcówkę i wreszcie wygrać.

Kościelak w partji z Grynfeldem bardzo poprawnie partję, lecz wskutek roszad gońców zakończył partję na remis.

Partje: Szyfter — Regedziński, Michalski — Weber, Geyer — Wróblewski, J. Rozenblat — Kremer — odłożone.

Następna runda odbędzie się w sobotę 22-go b. m., o godzinie 17-ej w lokalu Łódzkiego Tow. Zwoleńników Gry Szachowej przy ul. Moniuszki Nr. 1.

Nieście pomoc bezrobotnym

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

DOLAR. Ucieczka kapitałów z Niemiec będzie najrealniejszą konsekwencją rządów Hitlera.

Nie tylko w zewnętrznych, ale także i w licznych wewnętrznych stosunkach gospodarczych jesteśmy związani dolarem. Nic dziwnego, że losy jego wadzą u nas większe zainteresowanie, niżeli jakiegokolwiek innego obcego pieniądza.

W okresie pierwszej deruty dolara wypowiadaliśmy przypuszczenie, że wczesne kursy, dochodzące chwilami do pięciu procent poniżej równi, są dołone i nie mogą stanowić prognozy dla losów tej waluty. Po wznowieniu notowań giełdowych w połowie zeszłego miesiąca — ci, którzy tanio oddawali posiadane dolary, przekonali się, że byli zbyt pochopni w pesymistycznej ocenie sytuacji.

Z drugiej strony, na tle znanych założeń ochronnych, podjętych po krachu, wskazywaliśmy:

1) że waluta dolarowa nie jest już walutą złotą sensu strictu

2) że stała się ona walutą manipulowaną z tem wszakże, że dla czynników technicznych manipulacja obronna utrudniona jest dzięki posiadaniu ogromnego bądź co bądź zapasu złota (jeszcze ponad 3 miliardy w bankach federalnych), dzięki korzystnemu układowi kursu handlowego oraz brakowi krótkoterminowego długu „wiszącego” — groźnego dla większości walut, większego lub mniej manipulowanych; wszystkie te elementy oczywiście wzmacniają polozienie dolara;

3) że jednak dolar nie jest już pieniądzem „standartowym” i należy się liczyć z fluktuacją jego ceny w stosunku do walut pełnowartościowych, przytem w grę wchodzić mogą niejednolite impulsy psychiczne.

Zdaje się, że tym impulsom właśnie powodująca dolar swój obecny spadek, uprawiając na nowo giełdy w stan niepokoiu.

Impulsów takich jest kilka.

Nacisk kół gospodarczych w kierunku dalszych prób „nakręcania” koniunktury oraz monetizacja bonów skarbowych — czynią ciągle aktualnym zagadnienie inflacji, w tej czy innej formie (m. w. w formie, mającego zawsze w Stanach zwolenników, bimetalizmu). Oto jeden z impulsów o niesłabnącej sile.

Z drugiej strony zbliżająca się rozprawa o długi wojenne (na 15 czerwieca 1933 przypada znowu rata tych długów) — powoduje zrozumiały stan zdenerwowania, zwłaszcza, że rząd Francji D. Roosevelta, szykując się najwłaściwiej do ustępstw w zakresie problemu długów i zakresie cel, tembardziej akcentuje hasło, że tak powiemy, równowagi walutowych w ekspansji handlu zagranicznego i w konsekwencji hasło współzależności obu walut: dolara i funta.

Dr. A. Z.

Gospodarze konsekwencje posunięć politycznych Hitlera w Niemczech nie dadzą zapewne długo na siebie czekać. Wysokie koła rządzące w New Yorku, Londynie, Paryżu są tak pewne tych konsekwencji, że uważają za zbyteczną wszelką akcję dyplomatyczną przeciwko Niemcom. Żaden rząd w Niemczech nie potrafi zmienić naturalnej ekonomicznej kolei rzeczy, a samo życie musi i to w krótkim czasie, wysadzić z siedła tych, którzy sądzą, że uda się im gwałtem odwrócić porządek i postawić na głowie moralność, prawo i logikę.

Życie gospodarze wogóle nie lubi rewolucji. Tym razem jednak rewolucja w Niemczech, pomijając oczywiście, całą polityczną stronę zagadnienia, jest i była niczem innym, jak chęcią odwrócenia stosunków pomiędzy kapitałem finansowym i przemysłowym.

„Nazi” z jednej strony są obrońcami wielkiego przemysłu niemieckiego, z drugiej — usiłują reprezentować interesy robotnicze, interesy najszerzych mas Oba te dążenia spotykają się w jednej dziedzinie: utrzymania w ruchu warsztatu pracy, t. j. fabryki, kopalni i t. p. Sko-

ro warsztat idzie, robotnik zarabia na życie, a przemysłowiec może pędzić przedsiębiorstwo i zagarniać zysk. Całe nieszczęście jednak polegało na tem, że w ciągu ostatnich lat kapitał finansowy coraz niechętniej angażował się w przemysł, czyli, mówiąc prościej — banki odmawiały przedsiębiorstwom przemysłowym kredytu, ponieważ obawiały się, czy pieniądze będą zwrócone.

Założeniem Hitlera był pogrom nie tyle żydów, wiele kapitału bankowego (upaństwowienie banków, inflacja kontrolowana na cele „gospodarczo usprawiedliwione”, uruchomienie robót publicznych). Chodziło o to, aby kapitał bankowy, pieniądze, który jeszcze jest w Niemczech, związać z gospodarką przemysłową, czyli innymi słowy, zaprzec do produkcji, uniemożliwiając mu tylko lotność w pogoni za wysokim oprocentowaniem.

Nie ulega kwestji, że trwałe i skuteczne zaangażowanie kapitału w przemysłową działalność jest zasadniczo słuszne, jeśli istnieje obiektywne dane, że przemysłowa działalność jest słuszną sama w sobie, a nie oparta i obliczona na

mylnych podstawach. W normalnych warunkach banki same obliczają, czy zaangażowanie kapitału finansowego do danej dziedziny produkcji da rezultaty i z tem obliczeniem ułatwiają lub wyrażnie utrudniają dopływ pieniędzy do danej gałęzi produkcji. Jest to zresztą klasyczne przeznaczenie i zadanie bankowości.

Mniejsza z tem, czy Hitler dobrze obliczył, czy dobrze obliczyły banki. To jednak, co Hitler uczynił, w każdym wypadku musi wywołać najgorsze konsekwencje. W Niemczech naogół wolnego kapitału pieniężnego jest niewiele, ponieważ kapitał i tak już przedtem sam związał się z wielkim przemysłem. Banki posiadają olbrzymie portfele akcji przemysłowych, tak iż właściwa teoretyczna granica pomiędzy kapitałem bankowym i przemysłowym zanikła.

Teraz rozpoczęły się okrucieństwa i prześladowania żydów. Nic dziwnego, że żydzi tylko o tem myślą, jak się wydość z Niemiec, oczywiście, nie sami tylko, ale w towarzystwie kapitału, który tam posiadają. Nic dziwnego dalej, że żydzi, którzy odgrywają doniosłą rolę w dziedzinie kapitału finansowego, starają się jaknajrychlej wyciągnąć swe kapitały z obiegu, że starają się również spieniężyć wszystko, co posiadają poza tem i upłynnić się, w oczekiwaniu na okazję do ucieczki.

Takich okazji będzie zawsze tysiąc. Niema wogóle sposobów, którym udało by się zatamować odpływ kapitałów z kraju, gdzie nie czują się one bezpieczne. Żydzi wywożą bezwarunkowo olbrzymie pieniądze z Niemiec. Nie tylko pieniądze własne, ale i kapitały powierzane im z zagranicy. Ucieczka kapitału z Niemiec, jest rzeczą przesadzoną. Teraz jeszcze nie widać tak tego, bowiem dopiero zaczęło się upłynianie walorów stałych, ale to musi nastąpić niechybnie.

Hitler mógłby temu przeciwdziałać, gdyby ogłosił wogóle konfiskatę własności, jak to uczyniła Rosja... Ale wtedy byłibyśmy świadkami nie hitlerizmu, ale zwyciężajnego bolszewizmu...

Trudno powiedzieć, jaki jest udział żydów w kapitale niemieckim. Nie ulega kwestji, że poważny. Wycofanie to będzie wstrząsem, którego najsilniejszy organizm nie wytrzyma, tem bardziej, że skutki będą się mnożyć przez naruszenie kapitałów wszystkich dostawców i kredytodawców. Nie będzie ani jednego przedsiębiorstwa niemieckiego, które nie odczuje tych skutków.

Odczuje je zresztą cały świat przez to, że w Europie wzmoże się ilość kapitałów wędrownych, wyrwanych z Niemiec, co przyczyni się z jednej strony do odprężenia sytuacji w Europie, zaś do zagęszczenia i zamącenia atmosfery gospodarczej w Niemczech. — Tego Hitler nie wytrzyma.

W. F.

Zwyżka bawełny na giełdzie nowojorskiej.

Od kilku dni na giełdzie bawełnianej w N.-Yorku nastąpiła bardzo poważna zwyżka notowań, która z dnia na dzień dochodzi do kilkudziesięciu punktów. I tak giełda bawełniana w N.-Yorku z dnia 19 kwietnia w porównaniu z notowaniami z dnia 18 kwietnia r. b. wykazała zwyżkę kształtującą się w granicach od 38 do 44 punktów.

Zdaniem sier zainteresowanych, zwyżkę tę tłumaczyć należy wyłącznie bardzo poważnym spadkiem kursu dolara na wszystkich giełdach europejskich.

Rynek wełny i przedzdy.

W marcu odbyła się w Londynie sekcja aukcyjnej wełny kontynentalnej przy tendencji nieco mocniejszej. Wełna pierwszorzędna Merino oraz krzyżówki australijskie wykazały zwiększony popyt. To też ceny na niektóre gatunki wełny doznały lekkiej zwyżki, nie przekraczającej 3 procent. Cena wełny pochodzenia południowo-amerykańskiego utrzymała się mniej więcej na dotychczasowym poziomie.

Ceny wełny krajowej niepranej, zwłaszcza w gatunkach A, B, C miały tendencję zwyżkową, wełna bowiem tych gatunków poszukiwana jest dla wykonania dostaw rządowych. Podaż wełny krajowej była umiarkowana. W Bielsku notowano następujące ceny wełny za 1 kg. w zł. (pierwsza cyfra z końca marca, druga z końca lutego r. b.): Wełna australijska Merino A 6.55 (6.50), ameryk. Buenos Aires Supra AA 8.25 (8.35), Prima A 6.70 (6.75), Secunda B.

6.00 (6.10), Crossbr. C 5.65 (5.75), Crossbr. D 4.75 (4.80), Crossbr. E 3.00 (3.05).

Przedzadanie czesankowe okręgu bielskiego zatrudnione były w marcu stosunkowo dobrze, pracowały bowiem przeważnie na dwie zmiany. Wprowadzenie zakazu przywozu na wełnę czesaną wywołało pewne zaniepokojenie, gdyż przedzadnie nie były zaopatrzone w ten surowiec na najbliższy okres czasu. Ceny przedzdy w porównaniu z końcem lutego obniżyły się nieco. Z końcem marca r. b. notowano za 1 kg. w złotych (w nawiasach cyfry z końca lutego): Przedzad czesankowe 2/40 A I krajowa 12.75 (12.85), 2/40 A I zagraniczna 13.10 (13.20), 2/56 A I kraj. 14.10 (14.25), 2/56 A I zagr. 14.50 (14.60), 1/20 A I 11.30 (11.40), 2/22 A I 12.40 (12.50).

Przedzadnie zgrzebne w miesiącu marca wykazały stosunkowo słabe uruchomienie, wytwarzając głównie przedzdy dla dostaw dla przedsiębiorstw i instytucji rządowych.

Giełda pieniężna.

Na wczorajszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz przeważała słabsza. Spadek kursu waluty amerykańskiej na giełdach międzynarodowych pociągnął za sobą również obniżenie się tej waluty na giełdzie warszawskiej. Zarówno w obrocie międzybankowym jak i prywatnych dał się zauważyć spadek kursu waluty niemieckiej. Całkowicie zapotrzebowanie na dewizy pokrywał Bank Polski przy małym współudziale banków prywatnych. Notowano kursy dewiz: Belgja 124.40, Gdańsk 174 (-6), Holandia 359.50 - 359.20 (-130), Londyn 30.75, Nowy Jork 7.85 (-91), Nowy Jork-kabel (wyplata telegraficzna) 7.95 (-82), Paryż 35.11, Praga 26.55, Szwajcaria 172.40 (+5), Włochy 45.89 (-1). Transakcje dokonane a nietotowane: Kopenhaga 136.90 (+5); w obrotach międzybankowych dewizami na Berlin obracano po kursie 210 (-65). W obrotach prywatnych za markę niemiecką żądano 206 (-325), funt angielski w gotówce 31.10 (+30), banknoty dolarowe 8.05 (-70), dolar złoty 9.25 (+10), rubel złoty 4.90 (+11), rubel srebrny 1.38 (+2), bilon 0.65. W związku ze spadkiem kursu dolara papierowego, kurs dolara złotego wzmościł się. Zwyżkował również kurs rubla złotego o blisko 11 punktów.

AKCJE. Na rynku akcyjnym panował zastój. Notowano: Bank Polski 75. Transakcje dokonane a nietotowane: Lilpopy 11 (+25), Starachowice 8.50 (-30).

PAPIERY PROCENTOWE. Spadek kursu dolara gotówkowego wpłynął do pewnego stopnia na obniżkę kursów papierów procentowych. Większych obrotów dokonano jedynie 7 proc. pożyczka stabilizacyjna i 8 proc. listami miasta Warszawy. Notowano: 3 proc. budowlana 40.75 - 40.25 (-135), 4 proc. dolarowa 53.75 (-150) 4 proc. inwestycyjna 100 (-150), serjowa 106.25 - 106.50 (-50), 5 proc. konwersyjna 43 (-100), 6 proc. dolarowa 54 - 55.25 - 55.50 (-100), 7 pr. stabilizacyjna 52 - 52.50 - 51.25 (-213), 10 proc. kolejowa 103.50. Listy zastawne i obligacje banków państwowych bez zmian, 4 i pół procent. ziemskie 39.60 (+60), 5 proc. Warszawy 50.25, 8 proc. Warszawy 40 - 39.50 - 40 (-125), 10 proc. m. Siedlec 29 (-125). Transakcje dokonane a nietotowane: 5 proc. państwowa renta ziemska 57.50, 10 proc. kolejowa drobne odcinki 103, 7 proc. śląska 40.75 - 40 (-150), 8 proc. dillonowska 60.50 - 60 (-250), 4 i pół proc. ziem. skie 38.75, za 7 proc. pożycz. warszawska dolarowa chciano płacić 36.50.

Giełda zbożowa

Na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowo-towarowej w Warszawie ogólny obrót wynosił 1,073 tony, w tem żyta 307 ton. Notowano za 100 kg., parytet wagon Warszawa w handlu hurtowym, w ładunkach wagonowych: żyto I-szy standard 20-20.50, II-gi standard 19.50-20, pszenica czerwona jara szklista 35.50-40.50, pszenica zbierana 37.50-38.50, pszenica jednolita 38.50-39.50, owies jednolity 16-16.50, owies zbierany 14.75-15.25, jęczmień na kaszę 15.50-16, jęczmień browarny 16-16.50, gryka 19-20, proso 19-20, grch piny z wrkiem 21-24, grch Victoria z wrkiem 27-31, wyka 13.50-14, peluska 13-13.50, seradela podwójnie

czyszczona 10.50-11.50, łubin niebieski 8-8.50, łubin biały 11-12, rzepak zimowy 47-49, siemię lniane białe 37-39, konieczyna czerwona surowa bez grubej kaniarki 90-110, konieczyna czerwona bez kaniarki o czystości 97 proc. 110-125, konieczyna biała surowa 70-90, konieczyna biała bez kaniarki o czystości 97 proc. 100-125, mąka pszenna luksusowa 59-64, mąka pszenna 4/0 54-59, mąka żytnia pyłowa 33-35, mąka żytnia siatkowa i razowa 25-27, otręby pszenne szale 10.50-11.50, otręby średnie 9.50-10.50, otręby żytnie 9.50-10.50, kuchy lniane 19-20, kuchy rzepakowe 14-14.50, kuchy słonecznikowe 16-16.50.

POMOC RZĄDU WŁOSKIEGO DLA PRZEMYSŁU JEDWABNEGO.

Donoszą z Rzymu, że rząd włoski postanowił producentom jedwabiu przy wszystkich operacjach w kraju i zagranicę przyznawać premie w wysokości do 8 lirów. W tym celu ustawiona została do budżetu nadzwyczajnego ministerstwa korporacji suma 12 milj. lirów na rok budżetowy 1933/34. Premia udzielona będzie tylko tym producentom, którzy zawarli umowę sprzedaży do dnia 15 czerwca r. b. Towar musi być dostarczony nabywcy najpóźniej do dnia 20 czerwca roku.

„CASINO“ „W CIENIU KRZYŻA“

W rolach głównych największe asy ekranu CLAUDETTE COLBERT, ELISSA LANDI, FR EDERIC MARCH. — Uwaga Związki Zawodowej! Poczynając od dziś kasa kina wydaje ulgowe bilety dla członków Zw. Zaw. za okaza niem legitymacji: Na seanse o godz. 4 i 10-ej 0.80 gr., o godz. 6 i 8-ej 1.09 gr. na wszystkie miejsca. — DZIS POCZATEK: 4, 6, 8 i 10 w.

GRAND-KINO „POD TWOJĄ OBRONĘ“

Dziś początek o godz. 4 po poł.

w rol. gł. MARJA BOGDA, ADAM BRODZISZ, WŁADYSŁAW WALTER, TEKLA TRAPSO, BOG. SAMBORSKI.
Na porankach ceny niższe. — Passepartout nieważne.

LUNA ANNY ONDRA „BABY“

Dziś początek o godz. 4 po poł.

2o 4

w filmie p. t.

Najlepsza, najpiękniejsza i najweselsza komedia prod. Lamaca. Passepart. nieważne (DZIEWCZĄTKO)

„SPLENDID“ RAMON NOVARRO, Madge Ewans i Ralph Graves w filmie „NAUCZ MNIE KOCHAĆ“

Dziś początek o godz. 4 po poł.

Passepart. nieważne.

2o 4

„CAPITOL“ „BŁĘKITNA RAPSODJA“

DZIS I DNI NASTĘPNYCH!

Wzrusza — Olśniewa — Czaruje — Zachwyca JANET GAY NOR I CHARLES FARREL w fascynującym arcyfilmie FOXA

Reżyserji DAWIDA BUTLERA. — Nadprogram Dźwiękowy dodatek. — Ceny miejsc niższe. — Następnym program: „Madame Butterfly“

Tomaszów Mazowiecki.

BADZ GOTÓW DO NAPADU GAZOWEGO!!!

Kup dopóki czas maskę przeciwgazową dla siebie i rodziny!!!

Zamówienia na maski przeciwgazowe najwyższego typu, bojowe, małego, średniego i dużego wymiaru — przyjmuje i bliższych informacji udziela Sekretariat Komitetu Miejskiego L. O.P.P. w Tomaszowie Maz., Magistrat — pokój 12 w godz. od 10—12-ej i od 17—19-ej.

MISTRZOSTWA DRUŻYNOWE W PING-PONG.

Rob. Kl. Sport. T. U. R. w Tomaszowie-Maz. organizuje mistrzostwa drużynowe w ping-pong na rok 1933 m. Tomaszowa-Maz. w sobotę 22, i niedzielę 23 kwietnia r. b. w lokalu Domu Robotniczego przy ul. Krzywiej 4.

Zapisy drużyn przyjmuje się codziennie w sekretariacie R.K.S. T.U.R. od godz. 6 do 8 wieczór oraz tamże udziela się wszelkich informacji. Wpisowe wynosi od drużyny 1 zł. (skład drużyny 5-10 zawodników).

Dokładne trawienie zapewniają Ziela Przechwycające **KARPIŃSKIEGO**

IWONICZ-ZDRÓJ

Województwo Lwowskie pow. Krosno. Najsilniejsza solanka jodowa, znakomita borowina.

SEZON LETNI OD 10-GO MAJA CENY NIŻSZE.

Dwa Sanatoria otwarte cały rok.

Wszelkich informacji udziela

Dyrekcja Zakładu i Komisja Zdrowia.

Sport.

Dział oficjalny Ł.O.Z.P.N.

Komunikat Zarządu № 16 z dnia 19 kwietnia 1933 r.

1) Wzywa się następujące kluby do wpłaty w terminie 7-dniowym należności na rzecz R.K.P. „Morgensztern“: K.S. „Jutrzenka“ — zł. 11.80; K.S. „Jordan“ — zł. 24.68 i K.S. „Huragan“ — zł. 11.40.

2) Zwraca się uwagę klubom na konieczność przestrzegania terminów ustalonych dla przedkładania pretensyj finansowych w stosunku do zrzeszonych w Ł.O.Z.P.N. stowarzyszeń. Nieprzestrzeganie terminu do następnego roku kalendarzowego.

3) W uwzględnieniu prośby P.T.C. rozkłada się należności z tytułu kary na 6 rat po: zł. 25. płatnych 1.5, 1.6, 1.7, 1.8, 1.9 i 1.10 1933 roku. Równocześnie znosi się zawieszenie tego klubu.

4) Przyjmuje się w poczet członków R.K.S. „TUR“-Tomaszów i K.S. „Strzelec“-Tomaszów.

5) Podaje się do wiadomości, iż R. K. S. „Ognisko“ w Kaliszu zmieniło nazwę na K. S. „Strzelec“.

6) Przypomina się klubom, iż w myśl § 12 Statutu Ł.O.Z.P.N. na wszelkie zawody z drużynami, które nie są członkami ŁOZOPN, należy uzyskiwać zezwolenie. Rozgrywanie takich zawodów bez uprzedniego uzyskania zezwolenia pociągać będzie za sobą przewidziane statutem kary.

Dziś rozpoczynają się mistrzostwa bokserskie Polski.

Oczekiwane z niebywałą zainteresowaniem tegoroczne mistrzostwa bokserskie Polski, rozpoczynają się w Warszawie w dniu dzisiejszym. O godz. 15 odbędzie się ważenie zawodników w lokalu klubu Polonia oraz losowanie par. O godz. 19-ej odbędzie się pierwsze walki eliminacyjne.

Jutro o godz. 20-ej odbędzie się ćwierćfinały i w niedzielę o godz. 12-ej półfinały zaś o 20-ej finały. Walki odbywać się będą w lokalu Cyrku przy ul. Ordynackiej

Państwowa odznaka sportowa.

W dniu dzisiejszym odbędzie się w basenie zgierskim od godz. 17.30 próby do Państwowej Odznaki Sportowej, w pływaniu, skokach z trampoliny i skokach startowych.

— We wtorek dn. 25 b. m. od godz. 17-ej odbędzie się na boisku DOK, pierwsze w roku bieżącym próby do P. O. S. w biegach, rzutach i skokach, w których mogą wziąć udział wszyscy chętni.

— ŁKS postanowił utworzyć specjalną sekcję Państwowej Odznaki Sportowej, do kierownictwa której wejdzie prezydium klubu oraz kierownicy wszystkich sekcji sportowych. Nowa sekcja POS w ŁKS-ie będzie miała za zadanie propagandę odznaki wśród członków klubu i w społeczeństwie.

Szermierze AZS-u walczą w niedzielę w Łodzi.

W nadchodzącą niedzielę o godz. 11-ej przed poł. odbędzie się w sali przy ul. Cegielińskiej 26 towarzyski mecz szermierczy na szable między reprezentacją Łodzi, a AZS-em z Warszawy. Mecz ten zapowiada się b. ciekawie, gdyż ze strony Łodzi wystąpią najlepsi szablści lokalni.

Wycieczka do Warszawy na mecz ligowy ŁKS.—Warszawianka.

Łódzki Klub Sportowy organizuje niedzielę wycieczkę z Łodzi do Warszawy na mecz ligowy ŁKS — Warszawianka.

Wyjazd z Łodzi nastąpi o godz. 7 rano wspólnie z drużyną ligową zaś wyjazd powrotny z Warszawy o godz. 12 w nocy.

Przejazd w obie strony — wyniesie tylko zł. 8.72, przyczem uczestnicy wycieczki będą mogli korzystać również z biletów ulgowych, do kin, teatrów i teatrów. Zgłoszenia i informacje w sekretariacie ŁKS-u przy ul. Piotrkowskiej 174, do dziś do godz. 20-ej w ciągu całego dnia. Wycieczka ŁKS-u wzbudziła wśród sportowców lokalnych ogromne zainteresowanie.

Z CYRKU STANIEWSKICH.

Cyrk Staniewskich, największy w Polsce rozbił swe namioty w Łodzi na placu przy Sienkiewicza i Traugutta. Sensacyjny program ściera codziennie tysiączne rzesze łodziaków.

Jako największą sensację wymienić należy podwodną i mrozącą krew w żyłach walkę Walla z krokodylami, których cyrk posiada w Świeżynie również, udają się powietrznie murzyna Alvaresa z włoskiego zespołu Rastelli który codziennie pobija własne rekordy. W wczorajszym Alvares wykonał 134 salta w powietrzu!

Na całość programu składają się brawurowe występy gimnastyczne Blumskich, występ świetnego zespołu kłownów francuskich Colad comp., wspaniały duet Lepomme, włoski zespół Rastelli i wiele innych sensacji.

Kierownictwo cyrku i dobór programu sprawują w sprężystych rękach kier. Maksymiliana Rubiniego.

Cyrk Staniewskich pozostaje w Łodzi jeszcze kilka dni. We wtorki, środy i soboty o godz. 4.15 po południu, ceny niższe do połowy.

Lato w Krynicy.

Budowa gmachu poczty.—„Lwigród“—sanatorium Z.U.P.U.—Wszelkie przygotowania w toku.

Krynica w kwietniu.

Za kilka dni, dnia 1-go maja rozpoczyna się sezon letni w Krynicy. Sezon letni dzieli się na trzy okresy, pierwszy od 1-go maja do 30-go czerwca, drugi: lipiec, sierpień, trzeci: od 1-go września. Jak wszędzie tak i w Krynicy, pierwszy i trzeci sezon, jest najtańszy, drugi, t. zw. główny jest najdroższy. Przyczyny tego są tak jasne, że nie potrzeba ich wyjaśniać.

Krynicki przemysł uzdrowiskowy, jak corocznie tak i obecnie jest już przygotowany do kampanji sezonu letniego. Niestety przygotowania te nie są zbiorowe, organizacyjne. W myśl przysłowia: „Każdy sobie rzepkę skrobie“, przemysł krynicki niezorganizował się po dzień dzisiejszy.

Niejednokrotnie pisałem już o szkodziwości takiego nastawienia przemysłu uzdrowiskowego w Krynicy, wiedząc o tem i uznając szkodliwość braku organizacji Kryniczanie, ale do tej pory nie widać aby ta, tak ważna sprawa, weszła na właściwe tory.

Właścicielem źródeł mineralnych, jest państwo i sprawy związane z użytkowaniem tych skarbów, są należycie rozwiązane i kierowane doświadczoną ręką dyrektora Zakładu Państwowego inż. Leona Nowotarskiego.

W tej chwili rozwiązuje się doniosła dla Krynicy sprawa, budowy nowego gmachu pocztowego. Sprawa ta ma swoją historję, lecz wszystko zdaje się wskazywać na to, że gmach pocztowy stanie się rzeczywistością. Obecnie

kończy się budowę drogi biegnącej wzdłuż parceli pensjonatu „Trzy Róże“. Po drugiej stronie tej drogi znajduje się parcela, stanowiąca własność państwową, na której prawdopodobnie stanie gmach poczty. Myśl budowy gmachu pocztowego na parceli Komisji Zdrowej, na wzgórk, została porzucona, ze względu na niedogodne położenie.

W roku 1928 otwarto hotel-pensjonat „Lwigród“, wystawiony kosztem kilku milionów złotych z funduszu pensyjnego urzędników prywatnych, którego centrala mieściła się we Lwowie. Obecnie „Lwigród“ ma stać się sanatorium dla członków Z.U.P.U. „Lwigród“ otrzyma dopływ wody mineralnej, z której robione są słynne kąpiele gazowo-szczawne.

Prywatny przemysł pensjonatowy został tą wiadomością zelektryzowany, albowiem w „Lwimgródzie“ będą mogli mieszkać także i nieczłonkowie Z.U.P.U. Zrozumiałem jest, zatem że stanowilby on zbyt poważną konkurencję. W imię obrony przemysłu pensjonatowego w Krynicy należałoby żądać, aby

tylko członkowie ZUPU mogli mieszkać w tem sanatorium, albo aby dopływ wody mineralnej byłby wolony innym pensjonatom również.

Sprawa trudna, gdyż gdyby Państwo zezwoliło na używanie wody mineralnej do kąpiei wszystkim pensjonatom, monopol kąpielowy przestałby istnieć, a budynki łazienek, stałyby się nieużyteczne.

Oddawna istniał projekt uruchomienia kolejki linowej na szczyt Góry Pańskiej, któraby w sezonie letnim wozila na szczyt słabych kuracjuszy. W zimie, zażywający sportu saneczkowego, nie potrzebowaliby wdrapywać się, jak obecnie na szczyt, gdzie zaczęły się wspaniały, jedyny w Polsce saneczkowy. Podobno, w nadchodzącym sezonie letnim, kolej linowa ma być zrealizowana.

Gdyby jeszcze pomyślano, o dogodniejszym rozkładzie kolejowym, ogólnego przygotowania do sezonu letniego byłby wyczerpany.

BOL. RACZYŃSKI

Komitet obchodu święta 3-go maja.

W dniu wczorajszym o godz. 6-ej wieczór w sali Rady Miejskiej odbyło się pierwsze zebranie ogólnego Komitetu Obywatelskiego uroczystości 3-go Maja. Na zebraniu to przybyli przedstawiciele władz państwowych, armii, samorządu, organizacji społecznych, zawodowych itp.

Zebrań zagal Prezesa Rady Grodzkiej GWR p. Najder, który równocześnie objął przewodnictwo. Ustalono zostało, iż protektorat nad uroczystościami 3-go Maja obejmą Włodzisław Hauke-Nowak, J. E. Biskup Tomczak, Generał Brygady Małachowski oraz Prezes Okręgowego Maciejewski.

Do ogólnego Komitetu obchodu uroczystości 3-go Maja weszli, jako przewodniczący: prezydent grodzkiej Najder, poseł dr. Fichna, poseł Wolczyński oraz dyrektor rady miejskiej Rundo jako sekretarz.

Z członków zaś Komitetu ogólnego powołani zostali pp.: wicewłodzisław Potocki, gen. Olszyna-Wilczyński, prezes izby skarbowej Kucharski, prokurator przy sądzie okręgowym Kalapski, prezes rady miejskiej Anielak, prezydent Ziemięcki, naczelnik Lutomski, komendant wojew. policji insp. dr. Torwiński, starosta Podobiński, kmdt. miasta ppk. Berling, kmdt. policji m. Łodzi Elsser Niemcewicz, ppk. Cieślak, ks. pastor dr. Dietrich, pastor dr. Kotula, ks. Protorej Malikowski, ks. Gejer, dr. Grohman, prezes Pogonowski, radny Adamski, ławnik Charasz, prezes Najder, poseł Mincberg, prezydent Zarzycki, prezes szkolny Dobrowolski, prezes syndykatu bankarzy Gumkowski, prezes Czerlunczowski, dyr. Greger, przewodnicząca Jagiellońska, przew. Rodziny Wojskowej Wieckowska, rodziny Policji Niedzielska, Zw. Legijonów reprezentuje prezes Słonowski.

Pozatem z ramienia różnych organizacji w skład komitetu weszli: prezes Berkowicz z P. W. mjr. Merkel-Wielozierski ze Zw. Inwalidów, prezes Ujma z Legii Inwalidów, dr. Mincberg ze Zw. Of. Rezerwy, ppk. Walaż ze Zw. Strzeleckiego, kmdt. Piątkowski ze Zw. Rezerwistów, prezes Kubalak ze Zw. Podchorążych, prezes Sumiński ze Zw. Legijonów, prezes Kietliński z b. Uczestniczących Straży Kolej., prezes Szczyrbek z Zjednoczenia Narodowego Mocarnej Polski, zw. prawniczej reprezentuje Kosińska-Lorenz, prezes Czernielewski ze Zjednoczenia Władzy Pracującej „Orle”, prezes Michalski ze Zw. Dowódców, ze Zw. Hallerczyków, prezes Sikorski, Ligę Państwowców reprezentuje Pawłowski, z ramienia Polskiego Związku Krzyża do komitetu wszedł prezes Rosicki, z ramienia Polskiego Białego Krzyża prezes Rosicki, L. O. P. P. reprezentuje mec. Zw. Obr. Kresów Zach. prezes Chwałkowski, Małcherz Szkolna, reprezentuje prezes Kosiński i Stankiewicz, Zw. Młodzieży Lud., prezes Białkowski, szkolnictwo średnie dyr. Bromowski, poza tem do komitetu weszli dyr. Tańca, poczty Mikulski, naczelnik dworca Łódź-Tafliński, por. Balcerzak, prezes Kosiński oraz przedstawiciel weteranów z wojny 1914-18 roku.

Po ustaleniu powyższego komitetu na zebraniu wczorajszym wyłoniony został komitet wykonawczy, do którego weszli, jako przewodniczący poseł Wolczyński, na zastępców powołano mjr. Wielozierskiego i prezesa Fiedorowicza. Sekretarzem komitetu wykonawczego został dyr. Rundo. Komitet wykonawczy powołano stanowią pp. gen. Olszyna Wilczyński, mjr. Bromski, naczelnik Bajer, redaktor Gumkowski, poseł Mincberg, dyr. Wysocka, kierownik Tymowski, por. Balcerzak, dyr. Kosiński, dyr. Zalewski, pułk. Haberling, insp. Kosiński, radny Golański, prezes Słonowski, prezes Maciński, prezes Stankiewicz, prezes Jaworski, inż. Buczyński, prezes Kopycki, prezes rady miejskiej Andrzejak, naczelnik Chwałbiński, przedstawiciele duchowieństwa kierownik Szumski.

Komitet wykonawczy natychmiast odbył zebranie na którym omówił szczegółowo sprawę programu uroczystości 3-go Maja. W myśl tego programu w przeddzień t. j. w dniu 2 maja w godzinach wieczorowych odegrany zostanie koncert kaprzych, zaś w dniu 3 Maja we wszystkich świątyniach odbędzie się uroczyste

Do akt Nr. 1416 1931 r. OGŁOSZENIE Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 12-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Piramowicza nr. 7, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 27 kwietnia 1933 r. o godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Ogrodowej 9, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Jakóba Rochwergera i składających się z maszyn fabrycznych, oszacowanych na sumę zł. 1200.

Łódź, dnia 6 kwietnia 1933 r. Komornik Adam Jaroszyński.

Do akt Nr. 769 1933. OBWIESZCZENIE Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 14-go, Stanisław Dulkowski, zamieszkały w Łodzi przy ulicy 3-go Maja Nr. 34, na zasadzie art. 1030 U. P. C. obwieszcza, że w dniu 25-go kwietnia 1933 roku o godz. 10 odbędzie się licytacja publiczna nieruchomości, należących do Emanuela Steinmana i Erny Steinman w jego majątku w Łodzi przy ul. Gdańskiej 46, składających się z maszyny do szycia marki „Singer”, dywanu i mebli, oszacowanych na łączną sumę 570 zł., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 11 kwietnia 1933 r. Komornik (—) ST. DULKOWSKI.

DOKTOR 40 2 H. Wołkowyski Cegielniana № 4 specjalista chorób wenerycznych i moczopłciowych i skórnych PRZYJMUJE OD GODZ. 8-2. 5-9 W NIEDZIELE I ŚWIĘTA OD GODZ. 9-1.

Do akt Nr. 1416 1931 r. OGŁOSZENIE Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 12-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Piramowicza nr. 7, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 27 kwietnia 1933 r. o godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Ogrodowej 9, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Jakóba Rochwergera i składających się z maszyn fabrycznych, oszacowanych na sumę zł. 1200.

Łódź, dnia 6 kwietnia 1933 r. Komornik Adam Jaroszyński.

Jak Hitler otrzymał władzę z rąk prezydenta Hindenburga. — Pierwsza konferencja z Papenem. — Propozycja została odrzucona. — Hindenburg apeluje do rycerskości Hitlera.

Do niedawna jeszcze nieznanymi były szczegóły przymierza pomiędzy Hitlerem, Papenem i Hindenburgiem, które doprowadziły do przejścia władzy w ręce narodowych socjalistów.

Z tego względu duże zainteresowanie wywołała książka, która w ostatnich dniach znalazła się na półkach księgarskich Berlina, pióra publicysty Gerharta Schulze-Pfälzera, należącego do kręgu najbliższych do Hindenburga.

Chaos polityczny, jaki w 1932 roku panował w Niemczech, nazywał się rewolucją wyników przedwyborczych. Atoli nie wyniki wyborów odegrały rolę decydującą w kierunku polityki niemieckiej, lecz te prawdziwie dramatyczne sceny jakie rozegrały się za kulisami niemieckiego życia politycznego w roku 1932-33.

Hitler, który w roku ubiegłym uważał siebie za władcę narodu niemieckiego, dążył do tego, by zostać władcą państwa.

W maju 1932 roku prezydent Hindenburg poraz pierwszy postanowił zamianować na stanowisko kanclerza człowieka, pozostającego poza wpływem opinii i działalności ugrupowań politycznych. Idąc za radą gen. Schleichera oraz swego sekretarza Meissnera, prezydent zatrzymał swój wybór na człowieku, „którego nie można było oceniać według kursu biletynów starej giełdy politycznej”. Kandydatem tym był von Papen.

Dowiedujemy się obecnie, iż dwa dni przed otrzymaniem swej nominacji, Papen odbył z Hitlerem szereg konferencji, na których ustalony został ich stosunek do zasadniczych i terminowych zagadnień politycznych.

Po odbyciu tej decydującej konferencji Hitler, na zaproszenie prezydenta Hindenburga, miał się wypowiedzieć co do swego stosunku do rządu Papena.

Hitler oświadczył wówczas, iż zasadniczo nie będzie robił trudności ustanowionemu przez prezydenta rządowi, o ile rząd ten traktowany będzie jako przejściowy. Ostateczne decyzje o nowym porządku rzeczy zapaść mogą dopiero wówczas, gdy naród raz jeszcze wypowiedzie swą wolę. Oświadczenie to było równoznaczne z żądaniem natychmiastowego rozwiązania Reichstagu. Na krok ten Papen otrzymał niezwłocznie niezbędne pełnomocnictwa.

W czasie tej wizyty u prezydenta Hindenburga Hitler uzyskał zgodę na nabożeństwo, zaś o godz. 11-ej nabożeństwo w Katedrze. Zorganizowane zostaną akademie w szkołach oraz w różnych związkach zawodowych i w różnych punktach miasta zostanie urządzone bezpłatne przedstawienie dla młodzieży, wojska itp. Wydany zostanie lepszy wikt w kuchniach dla bezrobotnych. Niezależnie od tego wydana zostanie odezwa do społeczeństwa.

Szczegółowy program obchodu we właściwym terminie podany zostanie do publicznej wiadomości.

zydenta Rzeszy na skasowanie wydanych przedtem zakazu oddziałów szturmowych oraz zezwolenie na noszenie uniformu związków nacjonalistycznych.

Hitler nie stawiał wprawdzie w czasie tej konferencji żadnych osobistych ani programowych żądań, podkreślał jednak, iż rząd Papena uważa za rząd przejściowy.

Po rozwiązaniu Reichstagu i przeprowadzeniu ponownych wyborów Hitler doszedł do przekonania, iż przyrzeczenie, dane prez. Hindenburgowi w sensie niestawiania rządowi Papena przeszkód, przestało go obowiązywać. Stanowisko to doprowadziło do dalszych nieporozumień, które zapoczątkowały ostre i długi zatarg z Hitlerem.

Walka przedwyborcza wre. Narodowi socjaliści w dn. 31 lipca uzyskali 230 mandatów w Reichstagu. Armia brunatna nie chce czekać, aż zwycięstwo to stopniowo krok za krokiem, stanowić będzie podstawową wartość polityczną. Szturmowcy wywierają presję i oto Hitler zmienia swoje ustosunkowanie do rządu Papena. Następuje szereg wystąpień przeciwko człowiekowi, który uważał Hitlera za swego sojusznika.

W dn. 13 sierpnia miało się w pałacu prezydenta Rzeszy rozstrzygnąć kto przejmie ster władzy w swe ręce. Hindenburg nie powołał jeszcze żadnych decyzji. Papen, Schleicher i Meissner czynią wszystko, aby osiągnąć porozumienie z Hitlerem i zadowolnić w ten sposób wszystkich partnerów gry.

Wówczas Hitler postanawia jednym ruchem postawić sytuację na ostrzu noża. W przeddzień, t. j. 12 sierpnia rano, zjawia się u Papena wraz ze swym starym przyjacielem, naczelnikiem „brunatnej armii”.

Hitler siedzi w wielkim gabinecie kanclerza, którego fotel chce zająć w parę godzin później i oświadcza wręcz, bez niedomówień: „Ja chcę i muszę — ja zostanę kanclerzem”.

Papen wysłuchuje tego oświadczenia dość spokojnie, w przekonaniu, że „staruszek” (Hindenburg) nie zdecyduje się tak szybko na zmianę na fotelu kanclerskim. I Papen proponuje kompromis:

— Podzielimy władzę. Pan (Hitler) zostanie wice-kanclerzem i otrzyma specjalne pełnomocnictwa. W ten sposób przyjmie pan czynny udział w kierownictwie państwa”.

Hitler wyczuwa w tem dyplomatycznym posunięciu zasadzkę i usiłuje rozzerwać pajęczak sieć, jaką przedzie wokół niego Papen. On w dobitnej formie charakteryzuje swe zasady, wspomina o nacjonalistycznej dyktaturze Mussoliniego i o tem, iż on, Hitler, pragnie zniszczyć marksizm. Jedynie w tym wypadku weźmie Hitler na siebie odpowiedzialność, o ile nie będzie miał związanych rąk i stanie się wodzem de facto. Papen rozumie z tego wystąpienia, iż Hitler sięga po większą

władzę, aniżeli może mu ją zapewnić urząd kanclerza. Hitler żąda absolutnej władzy, która może mu tylko dać dyktatura.

W trakcie rozmowy pomiędzy Papenem a Hitlerem wynika gwałtowna scysja, w wyniku której Hitler w wielkolepnie opuszcza gabinet kanclerza i udaje się na naradę wojenną do swego najbliższego współpracownika, Goebbelsa.

W międzyczasie zaś Papen, Schleicher i Meissner zdają Hindenburgowi sprawę z przebiegu konferencji z Hitlerem i domagają się powzięcia przez prezydenta decyzji. Prezydent się nie śpieszy — pragnie rozmówić się uprzednio z Hitlerem.

W czasie rozmowy telefonicznej Hitler zapytuje wręcz, czy przybycie jego do pałacu prezydenta będzie miało jakiś cel. Hindenburg wzywa go do siebie.

Spotkanie Hitlera z Hindenburgiem jest chłodne. Hitler i jego towarzysze rozpoczynają rozmowę, stojąc. Czeka ją, aż prezydent się wypowie. Hindenburg zapytuje wręcz, czy Hitler gotów jest oddać swą współpracę dla dobra państwa i wyraża przypuszczenie, iż wódz narodowych socjalistów dołączy do programu swego działania w rządzie.

Na to Hitler odparł krótko i węzłowato, iż zarówno kanclerzowi jak ministrowi wojny, Schleicherowi, poglądy jego na tę sprawę są dokładnie znane. Hitler powołuje się na ruch narodowo-socjalistyczny, który coraz bardziej obejmuje masy, i żąda „całkowitej władzy”.

Hindenburg odrzuca żądanie Hitlera, prosząc równocześnie, aby dalsza walka prowadzona była szlachetnie i po rycersku.

Hitler odchodzi — aby po pewnym czasie otrzymać z rąk tego samego Hindenburga „całkowitą władzę”, której mu odmówiono w dn. 13 sierpnia r. ub. W międzyczasie Hitler osiągnął porozumienie z Papenem i obaj wspólnymi siłami zlikwidowali gen. Schleichera, który w tym przejściowym okresie był kanclerzem Rzeszy.

„K I K I”
na ekranach kinoteatrów „Metro” i „Adria”.
Wesoła farsa parzysta z niewidzianą od dawna w Polsce Mary Pickford.

Arcażabawna historyjka o dziewczęciu, które koniecznie chce zostać gwiazdą kabaretową, byleby tylko być jaknajbliższą swego ukochanego. A cel do osiągnięcia trudny, bo ten ukochany pragnie koniecznie połączyć się na nowo ze swą niedawno rozwiedzioną żoną. Ale uparta Kiki postanawia zgnębić rywalkę i zająć jej miejsce w sercu wybranego. Używa w tym celu najrozmaitszych podstępów, wyprawia najbar dziej nieprawdopodobne sceny, które nas bawią — śmiejemy się serdecznie i podziwiamy ciagle młodą Mary, wynosząc z kina wrażenie mile spędzonego wieczoru.

Partnerem Mary Pickford jest również dawna niewidziana Reginald Denny, świetny aktor komedjowy. Reżyserem filmu jest Sam Taylor. Całość — pierwszorzędną i godną obejrzenia.

Dr. S. Halborn
CHOROBY DZIECI
PRZEPROWADZIŁ SIĘ I MIE-SZKA OBECNIE PRZY
ul. Gdańskiej 65a.
Nr. tel. 228-82. 50-2

LABORATORIUM
Analityczny Lekarski
Dr. Med.
Tadeusza Fuchsa
zostało przeniesione na
ul. Zieloną 3
fr. I p., tel. 131-91.
Czynne przez cały dzień.

Dr. med. 2-30
H. Lubicz
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
Cegielniana № 7
telefon 141-32
Przyjmuje od g 8-10 12-2, 5-8 w niedziele i święta od 9-11

Dr. S. Halborn
CHOROBY DZIECI
PRZEPROWADZIŁ SIĘ I MIE-SZKA OBECNIE PRZY
ul. Gdańskiej 65a.
Nr. tel. 228-82. 50-2

LEKARZ - DENTYSTA
F. Kopciońska
przyjmuje codziennie od 9 do 3 m. 30
Gdańska 37
tel. 232-55
od 4-ej do 7-ej w lecznicy, Piotrkowska 294, tel. 122-89.

Dr. HELLER
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe
przeprowadził się na ul. Traugutta 8
Telefon 179-89
przyjmuje od 8-11 rano i od 4-8 popoł. niedz. i święta od 11 do 2 po poł.

Do akt Nr. 1416 1931 r. OGŁOSZENIE Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 12-go, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Piramowicza nr. 7, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 27 kwietnia 1933 r. o godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Ogrodowej 9, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Jakóba Rochwergera i składających się z maszyn fabrycznych, oszacowanych na sumę zł. 1200.

Poszukuję 2 niedużych pokoi z kuchnią
z wygodami, w śródmieściu, w przyzwoitym, czystym domu, niewysoko, bez odstepnego.
Oferty sub „T. K.” w adm. „Republiki”.
FOTOGRAFICZNY Zakład L. Łaka, Zeromskiego 84, dojazd tramwajami 5, 8, 9, 16, przyjmuje do wywoływania, kopjowania, retuszowania i powiększania po cenach niskich. Zdjęcia do legitymacji szkolnych i paszportów.

Dr. 30-2
W. BALICKA
ul. Piotrkowska 200
róg Pustej
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci od 1 do 3 i od 7 do 8-ej
Pielęgniarka
rutynowana przyjmuje dyżury i robi zastrzyki umiejtnie. Ceny przystępne.
Telefon 230-79 20-2

Dźwiękowy Kino-Teatr „Przedwiośnie”

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH!

ŻEROMSKIEGO Nr 74-76 (róg Kopernika)

Bezsprzecznie najlepsza i najweselsza komedia Polska p. t.:

Romeo i Julcia

W rolach głównych: Zula Pogorzelska, Adolf Dymasz, Antoni Fertner, Konrad Tom, Stanisław Sielański

Następny program: „SZATAN ZAZDROŚCI” w rolach głównych: Gary Cooper i Tallula Bankhead. Ceny miejsc: I m. 1.09, II m. 90 gr., III m. 50 gr. — Kupony ulgowe po 70 groszy.

DOKTOR W. Łagunowski

Piotrkowska 70, tel. 181-83. POWRÓCIŁ CHOROBY SKÓRNE, WENERYCZNE I MOCZOPŁCIOWE.

DR. MED. L. NITECKI SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH WENERYCZNYCH I MOCZOPŁCIOWYCH

DR. MED. M. Glazer CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE

Zachodnia 64, tel. 185-49

DR. MED. Al. Kopeciowski CHOROBY WEWNĘTRZNE mieszka obecnie Gdańska 37

„Czystość” Piotrkowska 44. telefon 167-45

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI 6 Urząd Skarbowy w Łodzi na zasadzie § 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. 6. 1932 r.

1. Liszyc Abram, Piotrkowska 37, welur na palta 1250 mtr. zł. 3.500

2. Lisowski Alfons, Pabjanicka 40, meble zł. 400.

Do akt Nr. Km. 830 1933. OBWIESZCZENIE. Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 14-go, Stanisław Dulkowski, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Aleja 1-go Maja Nr. 34, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 25-go kwietnia 1933 roku od g. 11-jej odbędzie się licytacja publiczna ruchomości, należących do Beniamina vel Juliana Rozenberga w jego lokalu w Łodzi przy ul. Śródmiejskiej nr. 49

LAKIERNIK-MALARZ przyjmuje wszelkie roboty w zakresie wchodzące, jak: samochody, powozy, meble i

PISANIE SZYLDÓW Ceny konkurencyjne. Gazowa 7, m. 1, parter (Koziny).

Dyrekcja Koncertów: Alfred Strauch SALA FILHARMONJI.

NIEDZIELA, dnia 23-go kwietnia 1933 r. godz. 8.30 wiecz. NIEODWOLALNIE POŻEGNALNY WYSTĘP przed wyjazdem zagranicę

ORDONOWNA

Najznakomitsza pieśniarka polska, W programie: 20 NAJPIĘKNIEJSZYCH PIOSENEK z własnego repertuaru.

SALA FILHARMONJI. Tel. 213-84. NIEDZIELA, dnia 23-go kwietnia 1933 r. o g. 5 pp. TADEUSZ

Wieniawa-Długoszowski wygłosi odczyt na temat: BEZDOMNI Bilety od 50 gr. do zł. 1.50 nabywać można w Kasie Filharmonji.

Zyczenie Twych ZĘBÓW spełni TYLKO

pastę do zębów pierwszorzędnej jakości. Fabr. Chem. „KALIKLORA”, Poznań.

Do akt Nr. Km. 589 1933. OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 14-go, Stanisław Dulkowski, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Aleja 1-go Maja Nr. 34, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 25-go kwietnia 1933 roku od g. 11-jej odbędzie się licytacja publiczna ruchomości, należących do Beniamina vel Juliana Rozenberga w jego lokalu w Łodzi przy ul. Śródmiejskiej nr. 49

Łódź, dnia 11 kwietnia 1933 r. Komornik (—) ST. DULKOWSKI.

Kupno i sprzedaż

ZŁOTO, BIŻUTERIA, kwity lombardowe kupuje i płaci najwyższe ceny Zakład Jubilerski I. Piłajko, Piotrkowska 7.

TKALNIA jedwabna kompletnie urządzona o 10 krosnach do sprzedania. Oferty sub „Mongol”.

MEBLE, pokój stołowy i sypialnia, okazynie do sprzedania, Gdańska 43, m. 10.

BRYLANTY, złoto, srebro, różna biżuteria oraz kwity lombardowe kupuje i płaci najwyższe ceny. M. Mizes, Piotrkowska 30.

Lokale

MIESZKANIA, lokale handlowe, sklepy, pokoje umeblowane z klatki schodowej, poleca: Biuro „Polruch”, Piotrkowska 92, lewy parter.

3 POKOJE, przedpokój, kuchnia, służbowy, kąpielowy, gaz, elektryczność, wolne od zaraz.

ELEGANCKI pokój umeblowany z niekrepującym wejściem i wygodami odnajmie (ewentualnie małżeństwu). Piotrkowska 55, m. 7.

2 POKOJE, przedpokój, kuchnia, gaz, elektryczność, wygodka, od 1 Maja. Zawadzka 9.

W ZŁOTYM punkcie handlowym do oddania zaraz niedrogo i bez odstepnego sklep z dużym przyległym składem lub bez i osobno piwnica frontowa na sklep. Wiadomość: Kościelna 3 u zegarmistrza.

POKÓJ elegancki z klatki schodowej dla lepszego pana z pościelą do wynajęcia. Kilińskiego 46, I p., fr., m. 3.

DO WYNAJĘCIA mały skromnie umeblowany pokój z oddzielnym wejściem dla pana. Piłsudskiego 76, m. 16

POSZUKUJE pokoju umeblowanego lub nie. Požadany na parterze z klatki schodowej. Oferty sub „40”.

BLISKO Sądu Okręgowego od 1-go lipca r. b. ewent. przedzej do wynajęcia pierwszorzędne mieszkanie, składające się z 5 pokoi, kuchni i wygod, 2 piętro, front, Cegielniana 42, Wiadomość w biurze, tel. 131-20.

POSZUKIWANY 1 duży pokój, albo dwa z kuchnią i wygodami nie wyżej 1-go pietra. Oferty sub „Pokój 21” do Republiki.

2-3 POKOJE, kuchnia, słoneczne w czystym domu, natychmiast poszukiwane. Telefon 207-72.

LADNIE umeblowany dwuokienny pokój odnajmie 2 solidnym osobom lub bezdzietnemu małżeństwu. Oddzielne wejście, pierwsze piętro, wygody. Wiadomość. Gimnazjum Południowa 18.

DO WYNAJĘCIA 2 pokoje frontowe z wszelkimi wygodami, częściowo umeblowane, z używalnością kuchni. Andrzeja 43, m. 17.

SŁONECZNY pokój umeblowany od zaraz do wynajęcia, Żeromskiego 11, m. 11, tel. 155-21.

1-2 POKOJE z kuchnią w czystym domu poszukiwane. Oferty do Republiki pod „Wygody”.

Posady

OGŁOSZENIE. Oddział Związku Pracowników Pomocy Pielęgniarskiej i Masażu w Łodzi, przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 79, tel. 221-55, poleca wykwalifikowane PIELEGNIAKI I PIELEGNIAZKI, MASAZYSTKI I MASAZYSTOW

BUFETOWA i kelnera z kaulcją zł. przyjmie Teatr Rewij - Ogrodowa przy Śródmiejskiej 17. Zgłoszenia 2-4.

MANICURYSTKA, pierwszorzędna, poszukiwana na stałą posadę. Posada gwarantowana. Zakład fryzjerski Zamenhofs 1.

PIELEGNIAKA do 5 mies. dłużej z dobrymi świadectwami potrzebna zaraz. Narutowicza 47, adwokat.

POSZUKUJE się wykwalifikowaną panną do sklepu z wodą sodową. Zgłosić się Hamermesz, Piotrkowska 82, od 11-12 pp.

POSZUKIWANA jest rutynowana chowawczyni do 5-letniego chłopca. Požadane są referencje i świadectwa kilkuletnie. Może być niemka, dobra znajomością języka polskiego. Oferty do Republiki pod „Poszukiwana”.

POTRZEBNA pierwszorzędna kucharka obeznaną z kuchnią jarską. Kawczyńska „Atlantic”, Piotrkowska 48.

POSZUKUJE wykwalifikowaną szwaczek do koszul sportowych, eksport również prasowaczek. Łagiewnicka nr. 7, m. 9.

Rozmaite

NIEZNAJOMA Ana. Przepraszam za zawód. List otrzymałem zby: „Czekam w niedziele 23 bm. poczeka Luni, godz. 7 wieczór lub listu sterestante Jerzy S.

SAMOTNA, młoda, chce zapoznać się pacycznego, dobrze usytuowanego na w celu towarzyskim. Wiek obywat. Anonimy wykluczone. Of. „Dziennik”.

EKSTRAKT piwny w płynie oto sacja dnia. Zastępcy poszukiwani. Wólczńska 41/14, godz. 12-2.

ZAGINAL. pies rasy lisiej, żółty, długi. Odprowadzić za wynagrodzeniem. Franciszkańska 114, Mieczysław dlecki.

ZGUBILEM kwit kaucyjny z elektryczności łódzkiej za Nr. 41425 z dn. 1. 1927 r. M. Szeferner.

CHIL ORDYNANS rocznik 1894 zapisał książeczkę wojskową wyd. PKU. Łask-Sieradz i dowód osobisty w Pabjanicach.

Nauka i wychowanie

RUTYNOWANI nauczyciele specjalni do każdego przedmiotu przygotowani maturzystów, eksternów i uczniów z wszelkich egzaminów pojedynczo i grupami. Ratują zagrożonych i zamierzają w gimnazjach. Dla dorobku skrócona metoda. Wyniki zapewnią. Ceny niskie. Aleja 1-go Maja 11, m. 2, Matura — wypracowania.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęcia Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24, referaty: 127-24, referat sportowy 136-44; referat gospodarczy i sekretariat nocny: 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika” 68-148.

Prenumerata „Republiki”

w Łodzi zł. 4.— za odosłanie do domu 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce zł. 5.50, zagranicą zł. 10.— „Republika” i „Express” w Łodzi z odosłaniem do domu zł. 7 miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm x 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm. CENY OGŁOSZEŃ: Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie 1 — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubiny — 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyjnym zł. 2 za milimetr. Za zastrzeżenie miejsca dopłata 20 proc. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabelaryczne 50 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Słuszne reklamacje będą uwzględniane, o ile wniesione będą najpóźniej w ciągu tygodnia od ukazania się pierwszego ogłoszenia. Niezwłocznie po ukazaniu się drugiego ogłoszenia, omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie upoważniają do żądania zwrotu zapłaty lub powtórzenia ogłoszenia.

Za wydawcę: Wydawnictwo „Republika”, Sp. z ogr. odp. i redaktor odpow. Waclaw Smólski. W druk. „Republiki”, sp. z ogr. odp. w Łodzi, Piotrkowska 49 i 64.